

సనాతన సారథి

జులై 2021

“ఇలవేల్పునై మాదు గుండె కొలువుండేవు, నెలరేనినై మాకు వెలుగు నిచ్చేవు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 64

సంచిక 7

జూలై 2021

ప్రచురణ తేదీ

జూన్ 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. విశ్వగురువు (కవితాంజలి)	గాదె శ్రీరామచంద్రమూర్తి	6
3. గురుస్వాక్షాత్ పరబ్రహ్మ	అవతారవాణి	7
4. "గురు కీ మహిమా గావో"	డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్	11
5. జగద్గురు స్తోత్రం		14
6. కొవిడ్ ఉధృతిలో ఆపన్నహస్తం...	ఎన్.జి. చలం	15
7. 'సన్మార్గము చూపెడి తండ్రి తండ్రి'	ఆర్. సీతాలక్ష్మి	19
8. అవతార వైభవంలో... (గత సంచిక తరువాయి)	పి.వి. చలం	23
9. 'నారు' - 'నీరు'	బి.వి.ఎస్. సాగర్	28
10. సాయీశ్వరునికి జల్సార్పణ	డా॥ జి.ఎస్. శ్రీరంగరాజన్	30
11. ప్రత్యక్షంతో పరోక్షానికి	1961 జూలై 'సనాతన సారథి' నుండి	37

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు వుప్పుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్యవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా బ్రహ్మ: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

గమనిక: ఈ పత్రికలోని వ్యాసములు, అభిప్రాయములు రచయితల వ్యక్తిగతమైనవి. వాటికి ఎడిటర్ కానీ, పబ్లిషర్ కానీ బాధ్యత వహించరు.

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

రామకోథార్చన వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 88వ భాగం)

శత్రువుల సమాచారమును అంగదుని ద్వారా విని మంత్రులను బిలిచి, “లంకా నగరమునకు నాలుగు ద్వారములు కలవు. ఏవిధముగా వాటిని ముట్టడించవలెనో ఆలోచింపుమ”ని రాముడు ఆజ్ఞాపించెను. రామాజ్ఞను అనుసరించి కపిరాజును, భల్లూకరాజును, రాక్షసరాజును కలిసి శ్రీరామునికి నమస్కరించి, వానర సైన్యమును నాలుగు భాగములుగా విభజించిరి. యథాయోగ్యముగ సేనాపతులను నియమించి యుద్ధపతులను పిలిచిరి. వారు సింహనాదములు చేసి యుద్ధమునకు నడచిరి. శ్రీరాముని స్మరించుచూ వానరులు పర్వతములను, వృక్షములను, శిలలను పట్టుకొని వెడలిరి. రాక్షసుల నెదిరించిరి. లంకానగరము దుర్గమును, అభేద్యము అయినను శ్రీరాముని అనుగ్రహమున నిర్భయముగా లంకలో ప్రవేశించిరి. పూర్వ ద్వారమున నలుడును, దక్షిణ భాగమున అంగదుడును, పశ్చిమ భాగమున మహా

వీరుడును, ఉత్తర భాగమున కాపాడుచుండిన దశకంఠునితో శ్రీరాముడే పోరాడెను. వానరులకు రణభేరులు లేవు. కేవలము రామనామమే సర్వభేరులతో సమానముగా మిన్నుముట్టెను.

లంకానగరములో అత్యంత కోలాహలము పుట్టెను. ఆ హాహాకారములు రావణుడు విని దురభిమానమును విడిచిపెట్టక ఈనాడు రాక్షసులకు గొప్ప విందు అని నవ్వుచూ పొగరుబోతువలె గర్వించుచుండెను. మేరుపర్వత శిఖరముల నావరించిన మేఘములవలె రాక్షసులు కోటబురుజుల నావరించియుండిరి. రణభేరులను మ్రోగించిరి. ఒకవైపున ‘రావణునికి జై’ అనియు, మరొకవైపున ‘శ్రీరామ ప్రభువుకు జై’ అనియు, బొబ్బలిడి యెదుర్కొనిరి. నగర ప్రాకారముల మీదనుండి రాక్షసులు శిలలను, వృక్షములను విసరుచుండిరి. అవి క్రిందపడక పూర్వమే వానరులు వాటిని చేతులతోపట్టి, వాటినే రాక్షసులపై వెనుకకు విసరుచూ వచ్చిరి.

రామానుగ్రహమున వానరబలమధికమయ్యెను. యెక్కడ చిక్కిన రాక్షసులను అక్కడే హతమార్చుచూవచ్చిరి. ప్రచండ మారుతము వీచినపుడు మేఘముల బృందము నలువైపుల చెదిరినట్లు, వానరుల ప్రతాపమువలన రాక్షసుల సైన్యములు విరిగి దిక్కులు పట్టెను. లంకానగరములో హాహాకారములు పుట్టెను.

రాక్షు స్రీలు, వృద్ధులు, పిల్లలు, రావణుని అనేకవిధములుగ దూషింప మొదలుపెట్టిరి. కొందరు రాక్షసులు యుద్ధము మాని తమతమ కుటుంబములతో ప్రాణరక్షణ గావించుకొనుటకు పరుగులిడిరి. అట్టి దృశ్యమును చూచి రావణుడు పండ్లుకొరికి, “పిరికిపందలారా! యుద్ధము నుండి వెనుచూపి పరుగిడువారిని నా చంద్రాయుధముతో ఖండింతును!” అని పలుక, అంత కొందరు భయమొంది విధిలేక యుద్ధమున పాల్గొనిరి. వానర వీరులు

వీరావేశముతో రాక్షస సైన్యములో ప్రవేశించి రామచింతన చేయుచూ రావణుని దుర్గములో ప్రవేశించిరి. రావణుని దుర్గమును నేలకూల్చిరి.

ఒక బంగారు తోరణ స్తంభమును వూడబెరికి మారణహోమము చేయనారంభించిరి. ఒక్కొక్క రాక్షసుని వారు మర్దించి శిరములు త్రుంచి పారవేయ మొదలుపెట్టిరి. త్రుంచిన శిరస్సులన్నియూ రావణుని యెదుట వచ్చి పడుచుండెను. ఈ ప్రకారముగా వానరులు శత్రు సైన్యముపై భుజబలము చూపించి సునాయాసముగా సంహరించి సైన్యమును దాటి శ్రీరామునివద్దకు వచ్చిరి. అంతలో రాత్రి ప్రారంభమాయెను. రాక్షసబలము అధికమాయెను. 'రావణునికి జై' అనుచూ సింహనాదము చేసిరి. వానరులు తిరిగి యుద్ధమున ప్రవేశించిరి.

వానర రాక్షస సైన్యంబులు తాకెను. రాక్షస సైన్యము విరుగబడెను. అకంపుడును, అతికాయుడును రాక్షసమాయ బన్నిరి. వారి మాయవలన క్షణములో గాఢాంధకారము నలువైపులా వ్యాపించెను. రక్తము, ధూళి, శిలల వర్షము పడెను. ఈ గాఢాంధకారముచే వానరులకు ఒకరికొకరు కనుపించక, ఎవరు రాక్షసులో, ఎవరు వానరులో అన్నది తెలియకపోయెను. ఆ కారణముచే వానరులు కొంత దిగులొందరి. ఆవిధమైన స్థితిని చూచి 'రామా రామా' అని వానరులు మొరబెట్టిరి. అప్పుడు రాముడు దయ దలచి ఆగ్నేయాస్త్రమును ప్రయోగించెను. ఆ అస్త్రముతో రాక్షసుల మాయ వీడిపోయెను. రణరంగ మంతయు తెలివిదాల్చెను. మాయచీకట్లు మాయమయ్యెను.

దశదిశలు ప్రకాశించుటవలన వానర భల్లూకములు పూర్వపు శ్రమను మరచి ఉత్సాహముతో యుద్ధమును ఆరంభించిరి. అంగద హనుమంతులు గర్జించి యుద్ధము చేయుచున్న స్థలమును రాక్షసులు విడిచి పరుగులెత్తిరి; పరువులిడుచున్న రాక్షసులనుబట్టి కాళ్ళుపట్టి సముద్రపు దిశకు విసరుచూ వచ్చిరి.

కళేబరములను సముద్రములో తోసిరి. ఈవిధముగా శత్రుసైన్యములను వానరులు విరుగగొట్టి సింహనాదము చేసిరి. ఇంతలో చీకట్లు నలువైపుల వ్యాపించెను. రాక్షసులు లంకలో ప్రవేశించిరి. వానరసైన్యము తిరిగి శ్రీరామునివద్దకు వచ్చెను. శ్రీరాముని కటాక్షదృష్టి ప్రసరించిన మాత్రముననే వానరుల శ్రమ అంతయూ శాంతించెను.

ఇది యిట్లుండ లంకలో రావణుడు మంత్రులను పిలిచి వారితో యిట్లు చెప్పెను: "మంత్రులారా! ఈ దినమున అనేక రాక్షసులు హతులయిరి. సహస్ర సైన్యమును వానరులు సంహరించిరి. ఇకపై మనము చేయవలసిన ఉపాయమును ఆలోచించుడు" అని రావణుడు ఆజ్ఞాపించగనే రావణుని మాతామహుడు, రావణుని తండ్రికి సహితము మంత్రి అయిన మాల్యవంతుడను రాక్షస వృద్ధ మంత్రి లేచి, రావణునకు అనేక నీతిమార్గముల నుపదేశించెను. "ఓ రావణా! నా మాట శాంతముగా ఆలకింపుము. నన్ను క్షమింపుము. జానకిని తీసికొని వచ్చినది మొదలు దుశ్శకునములు కనబడుచున్నవి. వాటిని వేరువేరుగా చెప్పశక్యము కాదు. మహాపురుషుడైన శ్రీరాముని ప్రతాపమును వేదములు కూడ వర్ణించజాలవు. అట్టి విరాట్పురుషు నెదిరించుటవలన శ్రేయస్సు కలుగదు. తమరు శాంతముగా ఆలోచించుట మంచిది. ఆ మహాపురుషుడే హిరణ్యకశిపుని, హిరణ్యాక్షుని సంహరించెను. కాలస్వరూపుడై దుష్టులను సంహరించును. అతను సకల గుణధాముడు. అతనితో నీకు వైరము వలదు. రాజా! లంకను కాపాడుము. సీతను శ్రీరామునకు అప్పజెప్పుము. కాలహరణము చేయుట మంచిది కాదు" అని నమస్కరించెను.

మాల్యవంతుడు పలికిన పలుకులు బాణములవలె రావణుని హృదయమును తగిలెను. అతడు ఉగ్రుడై, "ఓరీ! నీవు కాలుని ముఖములో ప్రవేశింపదలచినట్లు తోచుచున్నది. నీవు వృద్ధుడవు గనుక క్షమించితిని.

లేకుండిన ముక్కలు గావించి యుండెడివాడను, జాగ్రత్త! నా యెదుట నుండి లేచిపోమ్ము!” అని బుసలు కొట్టెను. రావణుని అహంకారమునకు, అజ్ఞానమునకు మాల్యవంతుడు లోలోన నవ్వుకొని, ఈ దుర్మార్గుని అంత్యగడియలు ఆసన్నమగుచున్నవి. అందుచేతనే మంచిమాటలు హృదయమునకు చేర్చుకొనక విపరీత బుద్ధులకు, వికారచేష్టలకు గురియగుచున్నాడు అని చింతించెను.

అప్పుడు మేఘనాథుడు లేచి, “తండ్రీ! మీరు విచారించకుడు. రేపు ప్రాతఃకాలమున నా రణకౌతుకమును చూడగలరు. నేను చెప్పుచున్నదానికంటె అధికంగా పనిచేసి చూపించెదను” అని రావణునితో చెప్పెను. మేఘనాథుని వచనములు రావణుని కొంత శాంతపరచెను. సంతోషపరచెను. రావణునకు ధైర్యోత్సాహములు పుట్టెను. కుమారుని దగ్గరకు చేర్చుకొని అతని శిరస్సుని ముద్దాడి, కుమారుని ధైర్యసాహసాలను కొనియాడెను. అర్ధరాత్రి కావచ్చెను. అంత సభను చాలించి యెవరి బసకు వారు వెళ్ళిరి. కానీ, కంటికి నిదురలేదు. కడుపునకు తిండి చేరదు. యే నిమిషము యేమి ప్రమాదము వాటిల్లునో అను ఆందోళన అందరియందు వ్యాపించెను. దిగులుతో కుములుచుండగనే అరుణోదయమయ్యెను.

వానర భల్లూకములు నగరమును నలువైపులా ముట్టడించెను. లంకలో కోలాహలము చెలరేగెను. వానరుల కేకలు భూమిని దద్ధరిల్లజేసెను. గర్జనలు మిన్నుముట్టెను. రాక్షసవీరులు కూడను విధిలేక శస్త్రాస్త్రములను ధరించి యెదురు తిరిగిరి. నగర ప్రాకారములనుండి వారు పర్వతములను వినరుచుండిరి. రాక్షసులు కోట్లకొలది చేరి శస్త్రాస్త్రములను ప్రయోగించిరి. ప్రళయకాల మేఘములవలె రాక్షసులు కూడ గర్జించిరి. వానరులు వినరిన పర్వతముల తాకిడికి రాక్షసుల శరీరములు జర్జరభూతమయ్యెను.

(సశేషం)

విశ్వగురువు

❖ గాదె శ్రీరామచంద్రమూర్తి ❖

చెట్టులోన నతడు పుట్టలోన నతడు
గుట్టలోన నతడు గట్టు నతడె
చిట్టివిలుకనందు చిన్నారి మదియందు
అతడె నిండియుండు అతడెవండు?

గగనమందు నతడు గహనాన నతడేను
జ్వలనమందు నతడు జలధి యతడె
సూర్యచంద్రులందు సూక్తసూత్రములందు
అతడె నిండియుండు అతడెవండు?

మానవత్వమతడు మాధవత్వమతడె
ధనములందు నతడు ధరణి యతడె
అగ్నిహోత్రమందు యజ్ఞఫలమునందు
అతడె నిండియుండు అతడెవండు?

సత్యమందు నతడు శాంతాన నతడేను
ధర్మమందు నతడు దక్షుడతడె
సకల జీవులందు శాస్త్రభాష్యములందు
అతడె నిండియుండు అతడెవండు?

సృష్టిక్రీడ యతడు సృష్ట్యాది నతడేను
పోషణంబు నతడు పూర్ణుడతడె
చరము లయమునందు శక్తియుక్తులయందు
అతడె నిండియుండు అతడెవండు?

జన్మరహితమవగ జ్ఞానబోధన జేయు
అతడె సత్యసాయి వెతకిచూడ
సర్వవేళలందు సాక్షిగా సర్వత్ర
వెలుగుచుండునట్టి విశ్వగురువు.

గురు స్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ

ప్రేమస్వరూపులారా!

భ్రాంతిరహిత గురువు, భ్రాంతినహిత గురువు అని రెండు విధాలు. భ్రాంతినహిత గురువనగా ఏదో ఒక భ్రాంతిచేత కొన్ని సాధనలు చేస్తూ ఉంటాడు. సాధన ఏదో ఒక ఫలనిమిత్తమై చేస్తాడు. ఫలమును ఆశించినవాడే సాధనలు సలుపుతాడు కాని, ఫలమును ఆశించనివాడు సాధనలు చేయడు. లోకములో సాధనలు చేస్తూవుండే గురువులు గురువులు కారు. వారిని సాధనా గురువులని చెప్పవచ్చు. భ్రాంతి గురువులని కూడా చెప్పవచ్చు. ఎట్టి భ్రాంతి లేక బ్రహ్మతత్వముతో ఆనందమును అనుభవించే గురువు ఒక్క దైవతత్వము మాత్రమే.

“గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః
గురు స్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః”

అయితే, గురువే బ్రహ్మ, గురువే విష్ణువు, గురువే మహేశ్వరుడు అని చెప్పడంలో అంతరార్థమేమిటి? గురువు బ్రహ్మనా లేక బ్రహ్మనే గురువా? బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు కాయములను ధరించినవారు. భక్తాభీష్టములు నెరవేర్చే నిమిత్తమై కొన్నికొన్ని సమయములందు కొన్ని రూపములు ధరించి వస్తుంటారు. ఉన్నది ఒకటేగాని మూడు ఆకారము లేరీతిగా వచ్చినాయి? బ్రహ్మ ‘అ’కారము, విష్ణువు ‘ఉ’కారము, మహేశ్వరుడు ‘మ’కారము. ‘అ’, ‘ఉ’, ‘మ’ ఈ మూడూ చేరినదే దివ్యతత్వమైన ఓంకారము. ఏకాత్మ స్వరూపుడైన భగవంతుడు ముమ్మూర్తులుగా వెలసి జగత్తునందు సృష్ట స్థితి లయములు చేస్తున్నాడు. ఇట్టి దివ్యతత్వమును లక్ష్యమునందుంచుకొనే ‘గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః’ అన్నారు. అంతేకాని సామాన్య గురువులను బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులని చెప్పలేదు. ఈవిధమైన అంతరార్థాలను గుర్తించినపుడే యథార్థం బోధపడుతుంది యథార్థాన్ని అనుసరించినప్పుడే నిత్యతత్వమైన ఆత్మతత్వాన్ని అనుభవిస్తాము.

నేటి దినమును “వ్యాసపూర్ణిమ” అని కూడా వ్యవహరిస్తారు. ఇది వ్యాసుడు బ్రహ్మసూత్రమును రచించిన దినము; జగత్తునకు దివ్యోపదేశము గావించిన దినము. బ్రహ్మసూత్రమునందే మానవజాతి కట్టబడి వున్నదనే సత్యాన్ని వ్యాసుడు నిరూపించాడు. ‘సూత్రే మణిగణా ఇవ’ అనేక మణులయందు ఒక్క సూత్రము చేరినట్లుగా అనేక విధములైన రూపనామములయందు ఒకే దైవతత్వమైన బ్రహ్మతత్వము సూత్రముగా చేరినట్లు నిరూపించాడు. మానవత్వమనే మణులయందు బ్రహ్మమనే సూత్రం ఒక్కటిగా వుంది. ఇటువంటి బ్రహ్మసూత్రమును జగత్తునకు అందించి దివ్యత్వాన్ని బోధించిన దినము గనుక ఈనాడు ‘వ్యాసపూర్ణిమ’ అని వ్యవహరిస్తున్నారు. పూర్ణిమ అనగా చంద్రుడు తెల్లగా, చల్లగా ప్రకాశించే దినమని మనం భావిస్తున్నాము. ఇది మాత్రమే కాదు.

‘పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్పూర్ణముదచ్చతే
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే’

ఏది పూర్ణము? దివ్యతత్వము పూర్ణము. చంద్రుని పూర్ణిమ ఈనాడు ఉండవచ్చు. రేపు తరగవచ్చు, ఎల్లుండి

పెరగవచ్చు, పెరిగి మళ్ళీ తరగని దివ్యత్వముతో కూడిన తత్వమే పరతత్వము. 'పరము' అనగా రాకపోకలులేని స్థితి. ఇట్టి పరతత్వముతో కూడినట్టిదే పూర్ణత్వము. పూర్ణత్వమునకు ఆది, అంత్యములు లేవు.

దివ్యత్వ సంస్కరణే గురుపూజ

దివ్యత్వాన్ని సృష్టించడమే నిజమైన గురుపూజ. గురువనగా కేవలం మంత్రోపదేశం చేసినవాడు కాదు. అతను కేవలం మంత్రమును అందించిన గురువు. వీరంతా మార్గదర్శకులు కాని గురువులు కానేరరు. గుణాతీతుడు గురువు. రూపరహితుడు గురువు. అజ్ఞానమనే చీకటిని నిర్మూలం గావించేవాడు గురువు. ఈనాటి గురువులయందే కావలసినంత అజ్ఞానము నిబిడీకృతమై ఉండగా ఇంకొకరి అజ్ఞానమును ఏరితీగా వారు పరిహారము చేయగలరు?! కాబట్టి, సమస్తబాధలు, సర్వదుఃఖములు నివారణ గావించే ఒక్క సర్వేశ్వరుడే నిజమైన గురువు. కనుకనే దైవత్వమునే గురువుగా విశ్వసించటం సార్థకమైన మార్గం. తమ అభీష్టములను నెరవేర్చుకొనుటకై సాధనలు చేసేవారిని మనము గురువులుగా స్వీకరించరాదు. గ్రుడ్డివానిని మరో గ్రుడ్డివాడు చేరి ఇరువురూ కలిసి గుంతలో పడినట్లుగా, ఇద్దరూ అభీష్టములతో కూడినవారైనప్పుడు ఒకరినొకరు తరింపజేయడం ఎట్లా సాధ్యమవుతుంది?! శ్రీమంతుడు పదిమందికి భోజనము పెట్టగలడు. తనకే భుజించడానికి లేనివాడు ఇతరుల కేరీతిగా పెట్టగలడు?! కనుకనే భ్రాంతి సహితులైనవారిని గురువులుగా స్వీకరించరాదు. భ్రాంతి రహిత గురువే నిజమైన గురువు. భ్రాంతులతో వున్నంత వరకు బ్రహ్మాన్ని మనము గుర్తించుకోలేము. భ్రాంతి వదలినప్పుడే బ్రహ్మం మనకు సాక్షాత్కరిస్తాడు. ఈ సత్యాన్ని బోధించే సద్గురువే దైవము. నాయనా! ఈ జగత్తంతా మిథ్యా జగత్తు. స్వప్నదృశ్యములు జాగ్రదవస్థలోకి వచ్చిన తర్వాత అసత్యముగా రూపొందుతున్నట్లు జ్ఞానస్థితియందు ఈ మిథ్యాజగత్తంతా స్వప్నదృశ్యంగా ఉంటుంది. అదే అద్వైత దర్శనం.

అద్వైత దర్శనమే జ్ఞానము. అట్టి అద్వైత దర్శనానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. దీనికి సర్వసంగపరిత్యాగము చేయనక్కరలేదు. సన్యాసము తీసుకోనక్కరలేదు.

సంసారమును విసర్జించనక్కరలేదు. అడవులపాలు కానక్కరలేదు. కందమూలాదులు భుజించనక్కరలేదు. మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించుకొంటూ కాంతిరూపుని దర్శించడానికి ప్రయత్నించాలి.

దేవుడనగ వేరు దేశమందున లేదు

దేవుడనగ తనదు దేహమందె

పాపమనగ వేరు పరదేశమున లేదు

తాను చేయు పనుల తగిలియుండు

దైవత్వం సర్వత్రా ఉండగా ఇల్లావాకిలీ వదిలిపెట్టి అరణ్యానికి పోనక్కరలేదు. దైవము మనయందే ఉన్నాడన్న మర్మాన్ని గుర్తించుకున్న తక్షణమే మన మహత్తు పెరుగుతుంది. 'మర్మమెరిగిన మరు నిముసములో మనసే వారికి గురువండీ!' కనుక, గురువును మనం బయట వెదుకనక్కరలేదు. మన మర్మాన్ని మనం గుర్తించుకుంటే మనసే మనకు గురువు.

చెవిలో మంత్రం, చేతిలో డబ్బు!

లోకసంబంధమైన గురువులందరూ టీచర్లు మాత్రమే; గురువులు కారు. ఇలాంటి గురువులను ఆశ్రయించి స్వస్వరూపాన్ని అందుకోలేము, అనుభవించలేము. అందులో ఈనాడు మరింత విచిత్రమైన గురువులు తయారవుతున్నారు. చెవిలో మంత్రం, చేతిలో డబ్బు! ఈనాటి గురువులు మంత్రాల వ్యాపారానికి మరిగారు! మంత్రాలచేత, తంత్రాలచేత దివ్యత్వం ప్రాప్తించదు. మనలో కరుడు గట్టిన మాలిన్యాన్ని ఏనాడు పరిశుద్ధం గావించుకొంటామో అప్పుడే పవిత్రమైన మంత్ర ప్రభావం మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. 'చిత్తస్య శుద్ధయే కర్మః' - కర్మలన్నీ చిత్తశుద్ధిని సాధించే నిమిత్తం ఆచరించవలసిందే! ఏది చూసినా, ఏది విన్నా, ఏది చెప్పినా భగవద్విశ్వాసంతోటే చూడాలి, వినాలి, చెప్పాలి. 'సర్వం విష్ణుమయం జగత్.' 'సర్వం బ్రహ్మమయం.' బ్రహ్మత్వమే విష్ణుస్వరూపం. విష్ణువనగా శంఖు చక్ర గదాధారి మాత్రమేకాదు, సర్వత్రా వ్యాపించిన చైతన్యశక్తి విష్ణువు. సర్వులలోను దైవత్వమున్నది, దైవత్వంలేని దేహమే లేదు. కనుక, ఎవరిని బాధించినా, ఎవరికి నొప్పి కలిగించినా అది దైవానికే చేరుతుందని తెలుసుకోవాలి.

“అనిత్యం అసుఖం లోకం...”

ప్రపంచంలో శాంతి దొరుకుతుందని భావించి దాని కోసం అనేక విధాలుగా మనం పోరాడుతున్నాము. కాని, శాంతి జగత్తులో లేదు. నీలోనే ఉన్నది.

ఒక వ్యక్తి ఏదో పని నిమిత్తం పట్నం పోయి ఒక హోటలులో ప్రవేశిస్తాడు, భుజించే ఆహారాన్ని బట్టి తగిన హోటలును వెదుకుతూ వెళ్ళుతాడు. ఒక హోటలు ముందర బ్రాహ్మణ హోటల్ అని బోర్డుకట్టి ఉంటుంది. మరోవైపు చూస్తాడు, అక్కడ మిలిటరీ హోటల్ అని బోర్డు వ్రేలాడదీసి ఉంటుంది. శాకాహారి అయితే బ్రాహ్మణ హోటలులోకి ప్రవేశిస్తాడు. మాంసాహారి అయితే మిలిటరీ హోటలులోకి ప్రవేశిస్తాడు. పేరు చూడకుండా మిలిటరీ హోటలులోనికి ప్రవేశించి సాంబారు రసం కావాలంటే వాడు ఇస్తాడా? ‘ప్రక్క హోటలుకు పో’, అంటాడు. బోర్డు చూడకుండా ప్రవేశించినందుకిది ఫలితం. అదేవిధంగా ప్రపంచం ముఖాన ఉన్న బోర్డును మనం చూడకుండా ప్రవేశించి ‘శాంతి’, ‘శాంతి’, ‘శాంతి’ అని అడిగితే ఎవరు వడ్డిస్తారు? ప్రపంచానికి వ్రేలాడగట్టిన బోర్డుమీద ‘అనిత్యం అసుఖం లోకం’ అని వ్రాసి ఉంది. ‘శాంతి లేనదీ జగత్తు’ అని బోర్డు చెప్పుతున్నది. ఆ బోర్డును చూసినవాడెవడైనా ప్రపంచంలో శాంతి కావాలని అడుగుతాడా? తనయందున్న శాంతిని తాను మరచి జగత్తులో వెదకడానికి ప్రయత్నిస్తే అది దొరికేదికాదు. శాంతికి కర్త, భోక్త దైవమే! అతనిని ఆశ్రయించినప్పుడే మనకు శాంతి లభిస్తుంది. జగత్తులో ‘పీసెస్ (ముక్కలు) తప్ప ‘పీస్’ (శాంతి) ఎక్కడుంటుంది?!

‘హస్తమున అణుబాంబు ఉంచుక
అరచుచుందురు శాంతి శాంతియని
చంద్రుని చేరగలిగి కూడను
చెందజాలరు శాంతి సుఖములు’

చేతిలో ఆటంబాంబు పట్టుకొని ‘శాంతి, శాంతి’ అంటే ఎక్కడనుండి వస్తుంది శాంతి? జగద్భావాన్ని దూరం చేసుకుంటేనే దైవభావమనే శాంతి లభిస్తుంది. ఈ విశ్వాసాన్నే మనమీనాడు పెంచుకోవాలి, చాటాలి.

నాలుగు సాధనా మార్గాలు

మనం బాహ్యదృష్టితో జీవితమును గడిపినంతవరకు మనకు బంధన తప్పినది కాదు. ప్రపంచములో ఉన్నంత వరకు మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించవలసిందే. ఏ కర్మలు చేస్తున్నప్పటికీ భగవత్ప్రీత్యర్థం అని ఆచరించాలి. ఈ మార్గాన్ని అవలంబించడానికి కొన్ని సాధనలు చేయాలి. దీనికి నాలుగు ప్రధాన మార్గములున్నాయి. “త్యజ దుర్జన సంసర్గం” - దుష్టుల సంసర్గాన్ని వదలిపెట్టాలి. “భజ సాధు సమాగమం” - సద్గుణవంతులతో స్నేహాన్ని పెంచుకోవాలి. “కురు పుణ్యమహోరాత్రం”, రాత్రింబవళ్ళు పరోపకార సంబంధమైన కార్యములలో ప్రవేశించాలి. “స్మర నిత్య మనిత్యతాం” - నిత్యమేది? అనిత్యమేది? అనే విషయాన్ని విచారణ చేయాలి.

మొదటిది, ‘త్యజ దుర్జన సంసర్గం’, దుష్టులైనవారి స్నేహాన్ని తక్షణమే వదలిపెట్టాలి. కారణమేమనగా దుష్టులచెంత చేరినప్పుడు ఆస్తికుడు కూడా నాస్తికుడుగా మారిపోతాడు. విరాగి కూడా భోగిగా మారుతాడు. మంచివాడు కూడా చెడ్డవాడుగా మారిపోతాడు. చెడ్డవారితో సంబంధం వికారస్వరూపాన్ని ధరింపజేస్తుంది. దుర్బోధల చేత మనస్సు మాయగా మారిపోతుంది. అనేకమంది సాధకులు జపతప యజ్ఞయాగాది క్రతువులు చేస్తుంటారు. వ్రతములు ఆచరిస్తుంటారు. కాని మానసిక స్థితి మాత్రము మార్పుచెందడం లేదు. ఇలాంటివారికి అనేక కష్టములు, నష్టములు, బాధలు సంభవిస్తుంటాయి. వీటిని ప్రారబ్ధమని, భగవంతుని పరీక్షలని భావిస్తుంటారు. దీని కివన్నీ కారణములు కావు. ఇవి దుస్సాంగత్యములచేత కలిగే మార్పులే. కనుక, సాధనలు చేయగోరే ప్రతి మానవుడు ఈ నాల్గింటినీ లక్ష్యములో పెట్టుకోవాలి. ఈ నాలుగు లక్షణాలను అభివృద్ధిపరచుకున్నవాడు ఏనాటికీ చెడేవాడు కాదు. వాడే నిజమైన సాధకుడు; నిజమైన భక్తుడు, నిజమైన త్యాగి.

దుస్సాంగత్యంలో దుర్మాషలు విన్నప్పుడు మనసు ఒకరకంగా మారటం, సత్సంగంలో చేరినప్పుడు ఇంకొక రీతిగా మారటం - ఇది స్థిరత్వం లేని భక్తి. ఇది చంచలత్వం గల కోతి లక్షణం. ఇలాంటివారికి సాధకుల

మని చెప్పుకోవడానికి ఏమాత్రం అధికారం లేదు. అయితే దుర్జన సాంగత్యాన్ని త్యజించగానే సాధన పరిపూర్ణం కాదు. మంచివారితో సహవాసం చేయాలి. ఎప్పుడూ మంచి మాటలు వినాలి. మంచిపనులు చేయాలి. మంచి ప్రవర్తనలు కలిగించే దృశ్యాన్ని మాత్రమే చూడాలి. స్వార్థరహిత సేవలయందు పాల్గొనే వ్యక్తితో సహవాసం చేయాలి. సత్సంగం దుర్లభమైనది, పవిత్రమైనది. అందరికీ సాధ్యమయ్యేది కాదు. సజ్జనులను గుర్తించడానికి కొన్ని లక్షణాలను అర్థం చేసుకోవాలి. సజ్జనుని హృదయం కష్టములయందు, సుఖములయందు, దూషణలయందు, భూషణలయందు చలించదు. దైవత్వంపై విశ్వాసం ఏమాత్రం చలించని స్థిరత్వం కలిగినవాడే సజ్జనుడు.

ఎవరు సాయిభక్తులు?

తిరుత్తోండాళ్వారు తమిళదేశంలో ఉండేవాడు. ఒకనాడు ఆయనకు కలలో దేవుడు ప్రత్యక్షమై వరమును కోరుకొమ్మన్నాడు. అతను దైవత్వాన్నే కోరుకోవచ్చును. లేక దైవత్వములో లీనమయ్యేస్థితినే కోరవచ్చును. కానీ అవిధంగా కోరలేదు. ఏమి కోరాడు?

‘దాసానుదాసుడను కావలెనురా!

నీ దాసులకు సేవలే చేయవలెనురా!’

“ఓ స్వామీ! నేను నీ దాసానుదాసుడను కావాలి. దాసులకు సేవ చేయాలి. ఈ ఒక్క వరమును నాకు అనుగ్రహించు” అన్నాడు. కానీ ఈనాడు దాసుడనే మాట వినటానికే సిగ్గేస్తుంది. తమకు తామే బోర్డులు వేసుకుంటారు - “నేను సాయిబాబా భక్తుణ్ణి” అని చెప్పుకుంటారు. అంతమాత్రాన భక్తుడవుతాడా? ఎప్పటికీ కాదు. రామభక్తుడైనా, కృష్ణభక్తుడైనా, రాముడు చెప్పాలి కృష్ణుడు చెప్పాలి - “నాయనా! నీవు నా భక్తుడవురా” అని. అంతేకాని రాముని దగ్గరికి వెళ్లి, “స్వామీ! నేను నీ

భక్తుణ్ణి” అని చెప్పుకొనే అధికారము తనకెక్కడుంది?! భక్తులమని చెప్పుకోవడం ఒక ఆడంబరంకోసమేగాని ఆత్మశుద్ధితో చేయడం కాదు. భజనలు చేసినంతమాత్రాన భక్తులు కారు. సేవలు సలిపినంతమాత్రమున భక్తులు కారు. జపములు చేసినంతమాత్రమున భక్తులు కారు. ధ్యానములో కూర్చున్నంతమాత్రాన భక్తులు కారు. చిత్తశుద్ధి కలిగినప్పుడే భక్తులవుతారు, కష్టసుఖములయందు స్థిరత్వాన్ని వహించినవారు భక్తులవుతారు. ఇలాంటి భక్తులకు మనం సేవ చేయాలి.

మానవత్వం పెంచుకో, దివ్యత్వమదే వస్తుంది

మొట్టమొదట నీవు మానవునిగా మారు. మానవత్వాన్ని పెంచుకో, తదుపరి దివ్యత్వం నీకు సహజంగా లభిస్తుంది. మానవునిగా మారక మానవత్వమే నీలో లేకపోయినప్పుడు మాధవత్వం పొందడం అసాధ్యం. మాధవత్వాన్ని పొందడానికి మాధవుని గురువుగా స్వీకరించు. మాధవుని అనుగ్రహానికి పాత్రులై మీరు మాధవుని ఆజ్ఞలను శిరసావహించినప్పుడే నిజమైన మానవులుగా మారుతారు. ‘త్యజ దుర్జన సంసర్గం, భజ సాధు సమాగమం, కురు పుణ్యమహోరాత్రం, స్మర నిత్యమనిత్యతాం’ - ఈ నాలుగూ ‘తత్త్వమసి’, ‘ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ’, ‘అయమాత్మా బ్రహ్మ’, ‘అహం బ్రహ్మాస్మి’ - అనే మహావాక్యముల సారం. ఈ మహావాక్యములను అనుసరించినపుడే, ఆచరించినపుడే మనకు దివ్యత్వమును అనుభవించడం సాధ్యమవుతుందని గుర్తించడమే నిజమైన గురుత్వాన్ని పొందటం. దైవాన్ని గురువుగా భావించి, దైవాజ్ఞను శిరసావహించి దైవ మార్గాన్ని అనుసరించడమే మానవత్వంలోని దివ్యత్వం - పవిత్రత. కాలం చిక్కినప్పుడు దైవాన్ని స్మరించి జన్మ సార్థకం చేసుకోవాలి. దీనికంటే మించిన మార్గం లేదు. ఇదే సులభ మార్గము, ఇదే రాజమార్గము.

(గురుపూర్ణిమ దివ్యోపన్యాసములనుండి)

వారిని, వీరిని అనుసరించి దారితప్పిన మార్గములో పడుటకన్న పరమాత్మపై సంపూర్ణ ప్రేమ, విశ్వాసములుంచి, తల్లి తండ్రి గురువూ సర్వమూ నీవేనని భగవంతుని ఆశ్రయించిన మీరు త్రోవ తప్పరు.

- బాబా

‘గురు కీ మహిమా గావో’

డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్

గురుని స్థానమందు పరమేశ్వరుడు నిల్వ
గురు పదార్థమపుడు గురుతనొందు
గురుని బోధలందు గోప్యంబుగానున్న
జ్ఞానమొందవలయు వినయమలర

అనంత విశ్వాన్ని తన క్రీడాస్థలిగా చేసుకున్న భగవంతుడు యుగధర్మాన్నిబట్టి అనేక రూపాలలో భక్తోద్ధరణ నిమిత్తమై అవతరిస్తూనే ఉన్నాడు. అహంకారం తగదని వామనరూపంలో బలికి చెప్పడంతో ప్రారంభమైన గురుబోధ విధానం, కలియుగానికి వచ్చేసరికి భగవాన్ శ్రీసత్యసాయిబాబావారి అవతారంలో అనిర్వచనీయ, అద్వితీయ రూపాలను సంతరించుకుంది. ‘పూవు పుట్టగనే

పరిమళించున’న్నట్లు భగవాన్ తమ బాల్యంలోనే తమ దివ్యత్వంతోపాటు, గురుతరమైన తమ గురుతత్వాన్ని పలుమార్లు ఆచరణాత్మకంగా, అత్యంత ప్రభావవంతంగా ఆవిష్కరించారు. మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మగారు బాలబాబాకు తలంటు పోస్తున్నప్పుడు భుజంపైన కదుమును చూసి కన్నీరు పెట్టుకుంటే స్వామి అన్న మాటలు, “అమ్మా! నేను వచ్చినదే సేవ చేయడానికి”.

స్వామివారి బాల్యంనాటి ఈ ప్రబోధాత్మకమైన ముద్దులొలికే పలుకులు, మానవ జీవిత విశిష్టతతోపాటు, ఆచరణ ప్రాధాన్యాన్ని చక్కగా స్పష్టపరుస్తున్నాయి. భగవాన్ బాబావారు తమ బాల్యంలో ఇరుగుపొరుగువారికి త్రాగునీరు తెచ్చేందుకై మోసిన ఆ ‘కావడి బద్ద’ ఈనాడు ‘శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు’ ప్రపంచవ్యాప్తంగా అందిస్తున్న వివిధ సేవాకార్యక్రమాలకు ‘వెన్నుపూస’గా మారిందనడం, ఏమాత్రం అతిశయోక్తి కాదు.

ప్రాతఃకాలాన కనులు తెరిచింది మొదలు రాత్రి నిద్రలోకి జారిపోయే వరకు ఉన్న పదహారు గంటల కాలంలో మానవుడు ఆచరించవలసిన సమస్త సత్కర్మలను స్వామివారు స్వయంగా తమ భక్తులకు, విద్యార్థులకు ఆచరించి చూపారు. దివ్యత్వంలో నిక్షిప్తమై, భక్తోద్ధరణ నిమిత్తమై ఆవిష్కరింపబడిన ఆదర్శమానవత్వం ఇదే కదా. స్వామివారి ఆహారం, వస్త్రధారణ, మితనంభాషణ, సమయపాలన, సర్వమానవ సమత్వభావన, అనంతజ్ఞాన సంపన్నత, అలుపెరుగని వదాన్యత, అనన్యప్రేమతత్వం, అపూర్వ ఆతిథ్యవిధానం, అపారమైన క్షమ - ఇలా ఒక్కొక్క అంశాన్ని, వారు ఎలా ఆచరణాత్మకంగా నిరూపించారన్నది వ్రాయబూనితే, అది మరొక దివ్యమైన ‘ఆచరణోపనిషత్’ అవుతుంది. గురుతత్వంలోని మహత్తు అవర్ణనీయ మంటూనే, ఒక కవివరేణ్యుడు గురువును గుణఖనిగా వర్ణిస్తూ సవినయంగా ఇలా విజ్ఞాపన చేసాడు -

కాగితముజేసి ధాత్రి, వృక్షములజేసి
ఘంటములు, సిరా యొనరించి కడలిజలము
గురుని గుణముల వ్రాయ నెవరి వశమ్ము
విఘ్నపతికైన వ్రాయుట వీలు కాదు

గురుస్తోత్రం చేయని భారతీయ భాషావాఙ్మయం ఉండదు అనడం అతిశయోక్తి కానేరదు. అయితే ఆ గురుప్రాశస్త్యాన్ని వర్ణించిన ఒక విలక్షణమైన ఉదాహరణ చూద్దాం. మధ్యయుగ హిందీవాఙ్మయ చరిత్రలో కబీర్ దాస్ పేరు విననివారంటూ ఎవరూ ఉండరేమో. అతడు తన ప్రబోధలలో దైవానికంటే గురువుకే ప్రాధాన్యతనిస్తూ అనేకమైన పద్యాలను ఆశువుగా అందించాడు. అలాంటి పద్యాలొకదానిలో కబీర్, అత్యాశ్చర్యకరంగా గురువుకు చాకలిని ఉపమానంగా చెబుతూ, శిష్యుణ్ణి వస్త్రంతోను, దైవాన్ని సబ్బుతోను, సాధనలను బట్టలుతీకే బండతోను ఉపమించాడు. ఆ పద్యం ఇలా ఉంది -

అరయ గురువె చాకలి, శిష్యుడంబరమ్ము
మరక తొలగించు సబ్బాను మాధవుండు
ఉతుక సాధనా రాతిపై సుజ్వలించు
గురుని పదసీమ తులనీయ మెరుగవలయు

మహాత్ముడైన కబీర్ గురువును ఉపమించిన విధానానికి భగవాన్ ఏవిధంగా తమ అద్వితీయమైన దైవామోదాన్ని అనుగ్రహించారో తెలుసుకుందాం.

మనోనిగ్రహం సాధించడమెలా, అన్నది ఈ యుగంలో విద్యార్థుల సమస్య మాత్రమే కాదు, ఈ యుగధర్మాన్నిబట్టి ఈ సమస్య సార్వజనీనమైపోయింది. ఇలాంటి సున్నితమైన సందర్భాలలో దైవమే గురువై మార్గనిర్దేశం చేయడమన్నది ఎంతటి మహద్భాగ్యమో కదా! ఈ సంఘటన 1980లో బృందావనం ఆశ్రమంలో జరిగింది. ఆరోజుల్లో స్వామివారు దర్శనమివ్వటానికి వచ్చినప్పుడు భక్తులు 'సాయిరామ్ షెడ్'లో కూర్చుంటే విద్యార్థులు మాత్రం బైట నిలబడి నిరీక్షించేవారు. ఒకనాడు అనిల్ కుమార్ అనే విద్యార్థి స్వామి దర్శనార్థమై వేచియున్న సమయంలో అతని మనసు చాలా చంచలంగా ఉంది. దానివల్ల అతనికి చాలా చిరాకుగా ఉంది. ఆ రోజు స్వామి తనను చూడకూడదని అతడు భావించాడు. కానీ ఇంతలో స్వామి భక్తులకు దర్శన

మివ్వడం ముగించుకుని నేరుగా అనిల్ కుమార్ వద్దకు వచ్చి ఎలా ఉన్నావని ప్రశ్నించారు. అతడు బాగానే ఉన్నానని చెప్పాడు. స్వామి మళ్ళీ అదే ప్రశ్న వేసారు. అతను మళ్ళీ బాగానే ఉన్నానని చెప్పాడు. అప్పుడు స్వామి, “నీ మనసు ఎలా ఉంది?” అని ప్రశ్నించారు. సమాధానంగా అతను మౌనం వహించాడు. అప్పుడు స్వామి అతనితో, “అన్నీ బంప్స్ అండ్ జంప్స్ కదూ” అన్నారు. ఈ మాట వినగానే ఆ విద్యార్థి పశ్చాత్తాపంతో తల దించుకున్నాడు. అప్పుడు స్వామి అతనితో, “నీ మనసు చాలా నిర్మలమైనది” అంటూ తమ చేతిలో ఉన్న తెల్లని రుమాలు చూపించి, “ఈ రుమాలు ఉన్నంత స్వచ్ఛంగా నీ మనసు ఉంది” అన్నారు. ఆ రుమాలుతో పెదవులు తుడుచుకుని మళ్ళీ ఆ రుమాలును అతనికి చూపించి, “ఇప్పుడిది ఎలా ఉంది?” అని అడిగారు. అనిల్ కుమార్, “స్వామీ! రుమాలుకు మరకలయ్యాయి” అన్నాడు. (అప్పట్లో స్వామివారు తాంబూల సేవనం చేసేవారు) అప్పుడు స్వామి అతనితో, “రుమాలును శుభ్రపరచడానికి చాకలికి ఇచ్చినట్లుగానే, మనసు మురికి అయినప్పుడు దానిని దైవానికి అర్పించు. ఆ మనసును దైవమే శుభ్రపరుస్తాడు. మురికి అయిన మీ మనసులను శుభ్రపరచే చాకలిని నేనే” అన్నారు.

ఈ మాటలతో ఆ విద్యార్థి సంభ్రమాశ్చర్యానందాలకు లోనయ్యాడు. భవిష్యద్గుంస్మృతి నిర్మాతలైన తమ విద్యార్థులతోపాటు, తమ భక్తులను కూడా సంస్కరించే ప్రయత్నంలో భగవాన్ బాబావారు తమ పాత్రను ఈవిధంగా మలచడమనేది, వారి కరుణాసాంద్రతకు నిలువెత్తు ఉదాహరణ కాదా!

అయితే, దైవమే గురువుగా సదోధలు చేస్తూ, భక్తులు ప్రయాణించవలసిన మార్గాన్ని నిర్దేశిస్తున్నప్పుడు, కాలుసాగించి గమ్యానికి చేరుకోవడం భక్తుల బాధ్యతే. కానీ ఆ బాధ్యతను విస్మరిస్తే పవిత్ర గంగానదీ ప్రవాహంలో పడిఉన్న బండకు, బోధననాలకించిన భక్తునికి తేడా ఏమిటి?! ఈ విషయాన్నే స్వామి చక్కని ఉపమానంతో తమ విద్యార్థులకు ఎలా బోధించారో తెలుసుకుందాం. ఇక్కడ బోధ పొందిన విద్యార్థులు ఒక సాకు మాత్రమే, ఎందుకంటే ఈ బోధ అందరికీ వర్తిస్తుంది.

ఒకసారి ప్రశాంతినిలయంలో ఐదారుగురు విద్యార్థులు స్వామివారి చుట్టూ కూర్చుని ఉన్నారు. ఆ సమయంలో స్వామి వాళ్ళని ఉద్దేశించి, “మీరు స్వామితో ఎంత కాలం నుండి ఉంటున్నారు?” అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు వారిలో ఒక విద్యార్థి, “స్వామీ! నేను రెండు సంవత్సరాల నుండి స్వామితో ఉన్నాను” అన్నాడు. తరవాత స్వామి రెండవ విద్యార్థిని అదే ప్రశ్న వేసారు. “స్వామీ! నేను మీతో ఐదు సంవత్సరాల నుండి ఉంటున్నాను” అన్నాడతను. స్వామి మూడవ విద్యార్థిని అదే ప్రశ్న వేసారు. అతను తన చిన్నతనం నుండి స్వామివద్దనే చదువుకుంటూ ఉండడం వల్ల, “స్వామీ! నేను మీతో పదకొండు సంవత్సరాల నుండి ఉంటున్నాను” అన్నాడు. ఈ సమాధానానికి స్వామి తనను చాలా మెచ్చుకుంటారని అతడు ఆశించాడు. అయితే, స్వామి అందరివైపు కారుణ్యమొలికించే చూపులతో చూస్తూ, “బంగారూ! నేను కూర్చున్న ఈ కుర్చీ 25 సంవత్సరాల నుండి ఇక్కడ ఉంది” అంటూ కిటికీలో నుండి దూరంగా కనిపిస్తున్న ఒక చెట్టును చూపిస్తూ, “ఆ చెట్టు 50 సంవత్సరాల నుండి ఇక్కడే ఉంది” అంటూ మౌనం వహించారు. దక్షిణామూర్తిని స్తోత్రం చేస్తూ శంకరులవారు ‘మౌనవ్యాఖ్యా ప్రకటిత పరబ్రహ్మతత్వం యువానమ్’ అని చెప్పినట్లు, స్వామివారు వహించిన మౌనంలోనే ఆచరణతత్వ సారమంతా నిక్షిప్తమై ఉంది. మనం స్వామి సంస్థలో ఉండడం, స్వామివారి బోధలు వినగల్గడమనేది వారి సంకల్పమే, అంతే కాదు, ఎన్నాళ్ళ నుండి ఇందులో ఉన్నామన్నదానికంటే భక్తులుగా ఉంటూ మనం ఎంతవరకు స్వామి బోధల్ని పాటిస్తున్నామనేదే అతి ప్రధానమైన విషయం.

భగవాన్ బాబావారి భక్తులలో నిరక్షరాస్యులై అతి సామాన్య గ్రామీణజీవనం గడిపేవారి నుండి అపార మేధాసంపత్తి కలిగిన శాస్త్రవేత్తలు మొదలు విద్యావేత్తల వరకు అందరూ ఉన్నారు. ఇన్ని స్థాయిలలో ఉన్న వారందరికీ మహోత్పృష్టమైన ‘ఏకాత్మా సర్వభూతాంతరాత్మా’ అన్న ఉపనిషద్వాక్యాన్ని ప్రబోధించడంలో స్వామికి సాటి స్వామియే! ఒక మిఠాయిల దుకాణంలో అమ్మే వివిధ రూపనామాలతో ఉండే తీపులన్నింటిలో అంతర్లీనంగానూ, అగోచరంగానూ ఉంటూ, అన్నింటికీ ఒకే తీయదనాన్ని

కలిగించే పంచదారను ఆత్మకు ఉపమానంగా చెప్పి, జటిల వేదాంతతత్వాన్ని సులభగ్రాహ్యం చేయగలగడమనేది భగవదవతారానికి తప్ప సామాన్యులకు సాధ్య మవుతుందా?! ‘దీనికి ఒక చిన్న కథ’, అంటూ స్వామి తమ దివ్యోపన్యాసం కొనసాగిస్తుంటే, భక్తులంతా చెవులు రిక్కించి వినవలసినదే. ఇలా స్వామివారిచే చెప్పబడిన చిన్నకథలలో మానవతావిలువలు మొదలు బ్రహ్మసూత్రాల వరకు అన్ని విషయాలు చోటుచేసుకోవడమే కాక, ఆబాలవృద్ధుల వరకు అందరినీ అలరించడంతోపాటు, ఆత్మావలోకనం చేసుకునేటట్లు ప్రేరేపించడం కూడా జరిగింది. బ్రహ్మశ్రీ చెఱుకుమిల్లి కామావధానిగారు ప్రొఫెసర్ సూరి భగవంతంగారితో చెప్పినట్లు, “వేదంలో ఉన్నది స్వామి చెప్పడం కాదు, స్వామి ఏది చెబుతారో అదే వేదం”. ఈ వాక్యాలను అందరూ పదేపదే స్మరించుకోవాలి. ఆదిశేషునికి కూడా వర్ణనకందని దివ్యమైన భగవద్గురుత్వమంటే ఇదే కదా!

సమస్త జీవకోటిలో మానవుడి వైశిష్ట్యం, తాను బయలుదేరిన స్థానాన్నే గమ్యంగా తెలుసుకుని, ఆ గమ్యానికి చేరుకోవడంలోనే ఉంది. అయితే, భక్తులు ఈ ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలోని ప్రతిబంధకాలను అధిగమించే విధంగా భగవాన్ బాబావారు తమ అవతార ప్రకటన చేసిననాటి నుండే ప్రబోధామృతాన్ని తమ భక్తులపై వర్షిస్తున్నారు. ఈ ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలోని ప్రధాన ప్రతిబంధకమైన దేహాభిమానం తగదన్న విషయాన్ని స్వామివారు తమ అవతారకాలంలో ఎన్నో విధాలుగా ప్రకటిస్తూ, ప్రత్యక్ష ప్రమాణస్వరూపంగా భక్తులకు బోధించారు. ఏ భగవదవతార కాలంలోనూ ఈ బోధనా విధానం అనుసరించినట్లు మనకు ఏ పురాణవాఙ్మయంలో కూడా కనిపించదు. ఇదే భగవాన్ బాబావారి అవతార వైలక్షణ్యం.

ఒకపర్యాయం స్వామివారు అనంతపురం మహిళా కళాశాల ఉపాధ్యాయులకు ఇంటర్వ్యూ అనుగ్రహించి నప్పుడు కళాశాలకు ప్రిన్సిపాల్ గా ఉన్న ప్రొఫెసర్ జయలక్ష్మి గోపీనాథ్ గారు, “స్వామీ! మీరు ఇలా ప్రేమగా మాట్లాడుతూ ఉంటే మా శక్తి రెండింతలైపోతుంది. స్వామి సన్నిధానాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటే మేము ఏ పనైనా

అవలీలగా చేయగలుగుతాము” అన్నారు. ఆ మాటలకు స్వామి ఇలా అన్నారు, “ఈ ఐదడుగుల దేహంపై అపేక్ష వద్దు, బంగారూ! కేవలం ఈ ఐదడుగుల దేహం స్వామి కాదు. స్వామి ఏది చెప్తారో అదే స్వామి”.

భగవాన్ బాబావారు మనకు తమ సర్వదేవతా స్వరూపానుభవాన్ని అపారమైన కరుణతో అనుగ్రహించడం వల్ల, మనం వినాయకచవితి మొదలు అన్ని పండుగల సందర్భంలో స్వామివారిని భక్తి, ప్రపత్తులతో ఆరాధించడం ఒక సంప్రదాయం. అందువల్ల ఈ పరమపావనమైన గురుపౌర్ణమి సందర్భంగా మనమంతా వారి దివ్యమైన గురుస్వరూపాన్ని హృద్వింహానాలపై ప్రతిష్ఠించుకుని, వారి దివ్యశ్రీ చరణాబ్జయుగళిని నిబద్ధతతో అనుసరిస్తూ,

వారి అనంతానుగ్రహ ప్రసాదస్వరూపంగా లభించిన ఈ మానవజన్మను సార్థకం చేసుకునే దిశగా అడుగులు వేయబూనితే, మనకు వారి భక్తులమని నిర్ధారణ చేసుకునే ఆధ్యాత్మికయోగ్యత సంప్రాప్తిస్తుంది. ఆ యోగ్యతను అనుగ్రహించమని, అవనతశీర్షులమై ఆ గురుదేవుని దివ్యపాదపద్మములకు అనంతకోటి ప్రణామాలు సమర్పించుకుందాం. ఇదే మనం వారికి సమర్పించగలిగే భక్తినీరాజనం.

పేర్లు వేరు కాని వేదసారమొకటే
గురుతులెన్నో కాని గురుడొకండే
ఆత్మబోధ వేరు అధ్యాపనమొకటే
పథములెన్నో కాని స్వామి ఒకరే ❖

జగద్గురు సత్వితం

ఈశ్వరాంబ సుతం దేవం - నిత్యమంగళకారిణం
వేంకావధూత సంప్రీతం - వందే సత్యం జగద్గురుం

తులసీదళ సంకాశం - యోగి మానస పూజితం
సర్వమానవ సందేశం - వందే సత్యం జగద్గురుం

హరి నీల జటాజూటం - పూర్ణచంద్ర నిభాననం
భక్తలోక చిదాభాసం - వందే సత్యం జగద్గురుం

ఆర్తత్రాణ ప్రతాధారం - వ్యోమకేశ విరాజితం
యశః చంద్ర ప్రభాస్తోమం - వందే సత్యం జగద్గురుం

ప్రేమామృత పయోరాశిం - విశ్వకళ్యాణ కారిణం
శాంతి సత్య సమాహారం - వందే సత్యం జగద్గురుం

ప్రశాంతినిలయావాసం - బాలభాస్కర సన్నిభం
ఆశ్రితానంద మందారం - వందే సత్యం జగద్గురుం

విశ్వవిద్యాలయ వ్యాప్తం - నిగమాగమ సేవితం
సత్యం శివం చ సౌందర్యం - సత్యం శివం సుందరం

(మూలం: 'సాయి వందన')

కోవిడ్ ఉధృతిలో ఆపన్నహస్తం - శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు (ఆం.ప్ర.)

❖ ఎస్. జి. చలం, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ❖

సేవను మించిన పూజగాని, తపస్సుగాని లేవన్న భగవాన్ బాబావారి దివ్యసందేశ స్ఫూర్తితో, ఆంధ్రప్రదేశ్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు, కోవిడ్ మహమ్మారి మానవాళి జీవన గమనాన్ని అస్తవ్యస్తం చేసి, ఆహారంతోపాటు కనీస జీవన అవసరాలను సహితం సమకూర్చుకోలేని దీనావస్థలోకి నెట్టివేసిన తరుణంలో, కోవిడ్ విజృంభించిన మొదటి దశలోనే కాకుండా రెండవ దశలోకూడా తమ అధీనంలో ఉన్న సమస్త వనరులను సమీకరించుకొని అన్నివిధాలా జనవాహినికి ఆపన్నహస్తం అందించింది. ఈ సంక్లిష్ట సమయంలో ప్రభుత్వంవారు కోవిడ్ మహమ్మారిని నియంత్రించటానికి నిర్దేశించిన అన్ని నియమ నిబంధనలనూ, అంటే మాస్కు ధరించడం, చేతులు సేనిటైజ్ చేసుకోవడం, రెండు మీటర్ల సామాజిక దూరాన్ని పాటించటం వంటివి ఖచ్చితంగా పాటిస్తూ, భగవాన్ పై గల అచంచల భక్తివిశ్వాసాలే రక్షణ కవచంగా, సమాజంలో ఎన్నో సేవలను మన ప్రియతమ భగవాన్ దివ్యపాదపద్మములచెంత పూజాకుసుమంగా సమర్పిస్తున్నాము. వాటిలో ముఖ్యమైనవి కొన్ని:

టెలి మెడిసిన్ / మెడికల్ హెల్ప్ లైన్ సేవ:

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థకు ఎంతో భక్తిశ్రద్ధలతో తమ సేవలందిస్తున్న 109 మంది వైద్యులను సంప్రదించి, వారి వ్యక్తిగత మొబైల్ నెంబర్లను సేకరించి, రోస్టర్ పద్ధతిద్వారా, ఆంధ్రరాష్ట్ర వ్యాప్తంగా 38 ప్రదేశాలలో హెల్ప్ లైన్ నెంబర్లు అందరికీ అందుబాటులో ఉంచాం. ఆయా ప్రాంతాలవారు ఈ నెంబర్లకు పోను చేసిన వెంటనే వారిని వైద్యులతో అనుసంధానం చేసి, వారికి వైద్యసలహాలు, సహాయం అందిస్తున్నాము. ఈ సేవలలో శ్రీ సత్యసాయి పూర్వ విద్యార్థులు కూడా పాల్గొంటున్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి ప్రాణవాయు సేవ:

కోవిడ్-19 వ్యాధి సోకి వైద్య చికిత్స అందుకుంటున్న ఎంతోమంది రోగులలో ఆక్సిజన్ స్థాయిలు పడిపోవడం, ప్రాణాలు కోల్పోవటానికి కారణమవుతోంది. ఈ పరిస్థితిలో ఆక్సిజన్ అందించి రోగుల ప్రాణాలను కాపాడటానికి నిర్వహిస్తున్న సేవే శ్రీ సత్యసాయి ప్రాణవాయు సేవ. అందుకు అవసరమైన ఆక్సిజన్ కాన్సంట్రేటర్స్ (87) కొనుగోలు చేసి, రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఆసుపత్రులలో ఆక్సిజన్ పడకలు దొరికేవరకు అవసరమైనవారికి ఆక్సిజన్ అందిస్తున్నాం.

మందుల పంపిణీ సేవ:

కోవిడ్ మహమ్మారి విజృంభించడంతో, రోగ నివారణకు అవసరమైన మందులు దొరకడం కూడా గగనమైపోయింది. ముఖ్యంగా కోవిడ్ కారణంగా బయటకు వచ్చి మందులు కొనుగోలు చేయలేని పేదవారికి, జాతీయ స్థాయిలో సూచనల మేరకు కావలసిన మందులు, ఆవిరి పరికరాలు అందిస్తున్నాం.

కమ్యూనిటీ కిచెన్స్:

కోవిడ్ సృష్టించిన అస్తవ్యస్త పరిస్థితులలో, ఆహారం అందని ఆపన్నులకు నిత్యం సమయానికి పౌష్టికాహారం అందించి, ఆకలి బాధను తీర్చే సేవలో భాగంగా, ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో 40 ప్రదేశాలలో వంటశాలలను కోవిడ్ మొదటి దశలోనే ఏర్పాటుచేసి, వాటిద్వారా పరిశుభ్రమైన, రుచికరమైన పౌష్టికాహారాన్ని తయారుచేసి వేలమందికి అందించే విశిష్టమైన సేవను చేపట్టాం. ఈ సేవలో ఆహారం తయారీ, ప్యాకింగ్ మొదలైన సేవలు మహిళలే అందిస్తున్నారు.

సహృదయం

క్వారంటైన్ లండజేత

ఎటువంటి ఆదరణ లేని, ఆహారం మంచుకోలేని వ్యవస్థలను నేనున్నా అంటోంది. ఊరిలంత సత్వసాయి నేనానెంక. కాఫీలపాలెం, చీలు లుక, మెర్లపాలెం, ర్యాబీ, అంకంపాలెం, వానశిట్టవారిపాలెంలలో నిత్యం 100 మంది వ్యవస్థలను ఆహారం అందిస్తున్నాయ. మద్దాపూల రెండు పూటలకు సరిపడా క్వారంటైన్ లోని తీసుకెళ్లి అందిస్తున్నాయి. నేనా సెన్సల్లో చురుకైన బోనాలు తయారు చేస్తున్నాయి. ఇదే కేంద్రం ప్రారంభించిన నేనె నేడే చేస్తున్నామని... కరోనా వేళ వ్యవస్థలు ఇబ్బందులు నడపడమనేదే తమ బద్ధమని నమస్కరణల వల్ల సోమిరెడ్డి తెలిపారు.

భోజనాల తయారీ

కోవిడ్ రోగులకు ఆహార సేవ:

కోవిడ్ మహమ్మారి బారినపడినవారిని / క్వారంటైన్ లో ఉన్నవారిని గుర్తించి, వారివారి ఇంటిపద్ధతే ఆహారం

తీసుకువెళ్ళి అందజేస్తున్నాం. ఈ సేవలద్వారా వేలాది మంది లబ్ధి పొందుతున్నారు.

రోగ నిరోధక ఆహార సేవ:

కోవిడ్ తో పోరాడుతున్న రోగులకు వ్యాధి నిరోధక శక్తిని పూర్తి స్థాయిలో పెంపొందించేందుకు డ్రైఫ్రూట్స్ మరియు పండ్లు అందిస్తున్నాం.

శ్రీ సత్వసాయి అమృతకలశ సేవ:

చిరువ్యాపారాలు చేసుకుంటూ, లాక్ డౌన్ కారణంగా ఉపాధి కోల్పోయినవారికి బియ్యం, కందిపప్పు, ఉప్పు, చింతపండు, మిరపకాయలు, మసాలా దినుసులు, వంట నూనె, పంచదార, సబ్బులు, దుంపలు, కూరగాయలు మొదలైన నిత్యావసరాలను ప్రేమతో అందజేసి, వారిలో

కోవిడ్ జాగ్రత్తలు - హార్డింగ్స్ / ఫ్లెక్సీలు:

కోవిడ్ వ్యాప్తిని అరికట్టడానికి తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలను వివరించే హార్డింగ్స్ / ఫ్లెక్సీలను జన సాంద్రత ఎక్కువగా ఉన్న ప్రాంతాలలో ఏర్పాటు చేశాం. ఈ జాగ్రత్తలను వాట్సాప్ గ్రూపులు, సామాజిక మాధ్యమాల ద్వారా కూడా విస్తృతంగా ప్రచారం చేసే సేవను చేపట్టాం. అదేవిధంగా 'వేక్సినేషన్' ప్రక్రియలో కూడా సేవలందిస్తున్నాం.

ధైర్యం నింపే సేవ ఈ అమృతకలశ సేవ. ఇంతవరకు సుమారు 9.312 మందికి ఈ అమృతకలశాలు అందజేశాం.

ఫేస్ మాస్కులు, సేనిటైజర్ల పంపిణీ:

కోవిడ్ వ్యాప్తిని అరికట్టడానికి మాస్కు ధరించడం, సేనిటైజర్లతో చేతులను శుభ్రపరచుకోవడం, సామాజిక దూరాన్ని పాటించడం అత్యవసరం. ఈ అవసరాలన్నీ గుర్తించి సుమారు 80,000 మాస్కులను మహిళా విభాగం ఆధ్వర్యంలో తయారుచేసి పంపిణీ చేశాం. అదేవిధంగా సేనిటైజర్లు, పల్ప్ ఆక్సీమీటర్లు కూడా కోవిడ్ రోగులకు అందజేశాం.

పై సేవతోపాటు కోవిడ్ రోగులకు ధైర్యస్థైర్యాలను, మానసిక శాంతిని కలిగించేందుకు, భగవంతుడు తమకు

అండగా ఉండి రక్షిస్తాడనే విశ్వాసం కలిగించేందుకు ‘సనాతన సారథి’ సంచికలను కూడా అందిస్తున్నాం.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యానుగ్రహంతో తమకు అందుతున్న ఈ సేవలకు లబ్ధిదారులు ఎంతగానో ఆనందిస్తున్నారు. కోవిడ్ మహమ్మారివల్ల జనజీవనం అస్తవ్యస్తమై తాము ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకొని తల్లడిల్లిపోతున్న సమయంలో, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ

సభ్యులు తమకు అవసరమైన మందులు, ఆక్సిజన్ కాన్సంట్రేటర్లు, పౌష్టికాహారం, వ్యాధి నిరోధక శక్తి పెంచే పండ్లు, కోవిడ్ వ్యాప్తిని నిరోధించే మాస్కులు, సేనిటైజర్లను ఎంతో ప్రేమతో అందించి, ఈ ఆపత్సమయంలో ఆత్మబంధువుల్లా తమను ఆదుకుంటున్నారని హర్షం వ్యక్తం చేస్తూ, భగవాన్ బాబావారికి హృదయపూర్వకంగా తమ కృతజ్ఞతాంజులులు సమర్పించుకుంటున్నారు.

వివిధ సేవలు - వివరములు (2021 జూన్ 1 నాటికి)

లబ్ధిదారుల సంఖ్య

టెలీమెడిసిన్ నెంబర్లు	00000 49
టెలీమెడిసిన్ అందుబాటులో ఉన్న ప్రాంతాలు	00000 32
సేవలలో పాల్గొంటున్న డాక్టర్లు	0000 109
టెలీమెడిసిన్ ద్వారా లబ్ధిపొందినవారు	0006,717
హెల్ప్లైన్ ద్వారా లబ్ధి పొందినవారు	000 5,021
ఆక్సిజన్ కాన్సంట్రేటర్లు	00000 87
ఆక్సిజన్ సిలిండర్లు	00000 43
కోవిడ్ మెడికల్ కిట్ల సంఖ్య	0004,500
ఫేస్ మాస్కులు	0080,000
శానిటైజర్లు	000 9000
పి.పి.ఇ. కిట్లు	0000 656
అమృతకలశాలు	0009,312
ఆహార పొట్లాల పంపిణీ	1,80,825
ఐసోలేషన్లో ఉన్న కోవిడ్ రోగులకు ఆహార పంపిణీ	0009,620
అల్పాహారం సేవ	0035,765
పండ్లు	0016,307
పసిపిల్లలకు ఆహారం	0006,420

ఇంకా, తెలంగాణ తదితర రాష్ట్రాల్లో కోవిడ్ ఉద్ధృతిలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ నిర్వహిస్తున్న వివిధ సేవాకార్యక్రమాల వివరాలు రాబోయే సంచికలో ఇవ్వడం జరుగుతుంది. ❖

చిత్తశుద్ధిని చేకూర్చు సేవకొరకు
జీవితము నంకితము చేసి చెలగు నరుడ!
పరుల కొసగుచు నీ శక్తి బలము తుదకు
చివరి శ్వాసను వీడుమా సేవలోన.

- బాబా

సన్మార్గము చూపెడి తండ్రి తండ్రి

(గత సంచిక తరువాయి)

కూర్పు: ఆర్. సీతాలక్ష్మి

సద్విద్యకు పంచప్రాణములుగా పరిగణింపబడువారిలో తల్లిదండ్రులది ప్రథమ స్థానం అని క్రిందటి సంచికలో చెప్పుకున్నాం. పిల్లలను సత్పుత్రులుగా, ఉత్తమ పౌరులుగా తీర్చిదిద్దడంలో తల్లుల పాత్రనుగురించి చర్చించుకున్నాం. పిల్లలకు ఆదర్శంగా నిలిచేందుకు తండ్రులు ఏవిధంగా వ్యవహరించాలో ఇప్పుడు తెలుసుకుందాం.

భగవాన్ శ్రీసత్యసాయిబాబావారు ఆదర్శవంతమైన తండ్రిని గురించి ఈవిధంగా చెప్పారు -

“సద్విద్య చదివించి శాంతిని బోధించి
ధర్మంబు నేర్పెడు తండ్రి తండ్రి
సన్మార్గమును జూపి సౌఖ్య జీవనమిచ్చి
దైవభక్తిని దెల్పు తండ్రి తండ్రి
స్వార్థితంబునంత చక్కగా పంచిచ్చి
తత్త్వంబు గఱిపెడి తండ్రి తండ్రి
సత్కుమారుని జూచి తనలో సంతృప్తి
పొందు మహాత్ముడే తండ్రి
ఇట్టి తండ్రి కలయట్టి సుతుడు తాను
అంకితంబగు ఆత్మకు శంకలేక
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు
సాధు సద్గుణగణ్యులౌ సభ్యులారా!”

చక్కని ఆదర్శమును అందించిన తండ్రి

భారతదేశ మాజీ రాష్ట్రపతి డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలాం విద్యార్థిదశలో జరిగిన ఒక ముఖ్యమైన సంఘటనను ఈ సందర్భంగా ప్రస్తావించుకోవాలి.

భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించిన తొలిరోజులలో పంచాయతీ బోర్డు ఎన్నికలు జరిగాయి. డా॥ అబ్దుల్ కలాం

తండ్రి శ్రీ అవుల్ పకీర్ జైనులబ్దీన్ రామేశ్వరం నుంచి పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటుగా ఎన్నికయ్యారు. కులం, మతం, ఆర్థికస్థితి ప్రాతిపదికమీద కాకుండా ఉన్నత ఆశయాలుగల మంచి మనిషిగా ఆయనను ఆ పదవి వరించింది.

ఆరోజు సాయంకాలం బాలుడైన అబ్దుల్ కలాం ఇంట్లో కిరసనాయిల్ దీపం వెలుగులో చదువుకుంటున్నారు. ఎవరో తలుపు తట్టిన చప్పుడయింది. తరువాత ఒక అపరిచిత వ్యక్తిలోపలికి వచ్చి నాన్నగారికి ఏదో ఇవ్వాలని చెప్పాడు. నాన్నగారు నమాజుకు వెళ్లారు. తల్లికూడా లోపల ప్రార్థన చేస్తోంది. అందువల్ల వచ్చిన వ్యక్తి తెచ్చిన దాన్ని మంచం మీద పెట్టి వెళ్లమని కలాం యథాలాపంగా చెప్పారు. వచ్చిన పెద్దమనిషి అలాగే చేశాడు.

కలాం తండ్రి రాగానే మంచం మీద ఉన్న ప్యాకెట్‌ను చూసి, “ఏమిటిది? దీనిని ఎవరు ఇక్కడ పెట్టారు?” అని అడిగారు. ఎవరో ఒక పెద్ద మనిషి పెట్టి వెళ్లారు అన్నాడు అబ్దుల్ కలాం. తండ్రి ప్యాకెట్‌ను విప్పి చూశారు. అందులో ఒక ఖరీదైన పంచె, శాలువ, పళ్లు, స్వీట్స్, ఒక చీటీ ఉన్నాయి. అంతే, ఆయన పట్టరాని కోపంతో కొడుకును కొట్టడం ప్రారంభించాడు. అలికిడి విని లోపలి నుంచి వచ్చిన తల్లి బిడ్డను కొట్టవద్దని భర్తను వేడుకున్నది. ఇందులో బిడ్డ తప్పేమీ లేదన్నది. కొంతసేపటికి శాంతించిన తండ్రి పవిత్ర ఖురాన్ నుంచి ఒక సూక్తిని ఉంటకిస్తూ, “అల్లా మనకొక పదవిని ఇచ్చాడంటే మన అవసరాలన్నిటినీ కూడా ఆయనే సమకూరుస్తాడు. అంతకన్నా ఎక్కువ ఆశించినట్లయితే అది అన్యాయార్జితమే అవుతుంది” అని వివరించి, కొడుకుతో, “ఎవరైనా మనకు

ఏదైనా కానుక ఇస్తున్నారంటే దాని వెనుక ఏదో ఉద్దేశం ఉంటుంది. మన నుంచి ఏదో ఆశిస్తున్నారన్నమాట. అందువల్ల కానుకలు పుచ్చుకోవడం మహాపాపం” అన్నారు.

తండ్రి తనను కొట్టినందుకు అబ్దుల్ కలాం విచారపడలేదు. పైగా, చాలా విలువైన గుణపాఠం నేర్చుకున్నట్టు ఎంతగానో సంబరపడ్డారు. ఈ సంఘటన ఆయన హృదయంపై చెరగని ముద్ర వేసింది.

వర్తమాన ప్రవర్తన - భవిష్యత్ప్రవీక్షణం:

అలహాబాద్ సమీపంలోని ఒక గ్రామంలో ప్రేమ్చంద్ అనే ప్రఖ్యాత హిందీ రచయిత ఉండేవాడు. అతని ఇద్దరు కుమారులు అలహాబాదులో ఉండి చదువుకొంటూ ఉండేవారు. ఒకసారి ప్రేమ్చంద్, అతని భార్యతో కలిసి అలహాబాదుమీదుగా ఇంకొక గ్రామానికి రైలులో ప్రయాణం చేయాల్సివచ్చింది. అలహాబాదు స్టేషనుకు వచ్చి తమను కలుసుకోవాలని ముందుగానే తమ కుమారులకు ఉత్తరం వ్రాశాడు ప్రేమ్చంద్.

అనుకున్న సమయానికి ఇద్దరు కుమారులు ఫ్లాట్‌ఫామ్ మీద నిల్చిని, రైలుకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. కొంతసేపటికి రైలు వచ్చి ఆగింది. తల్లిదండ్రులు ఫ్లాట్‌ఫామ్ మీదకు దిగారు. పెద్ద కుమారుడు పరుగెత్తుకొని వచ్చి వారి పాదాలకు నమస్కరించాడు. చిన్న కుమారుడు మాత్రం విలాసంగా చేతులను ప్యాంటు జేబులలో వుంచుకొని, “మీరు క్షేమంగా ఉన్నారా?” అని పలుకరించాడు. తల్లిదండ్రులు కుమారులను దగ్గరకు చేర్చుకొని వారి చదువు, ఆరోగ్యం గురించి అడిగి తెలుసుకున్నారు. ఇంతలో రైలు బయలుదేరుతున్న సూచనగా గంట మ్రోగింది. ప్రేమ్చంద్, అతని భార్య రైలు పెట్టెలోనికి ఎక్కి నిలుచున్నారు. రైలు కదలబోతూ ఉండగా పెద్ద కుమారుడు తల్లిదండ్రులకు వంగి వినయంగా నమస్కారం చేశాడు. కాని చిన్నవాడు విలాసంగా టాటా చెప్పాడు.

తరువాత, ప్రేమ్చంద్ విచారంగా ఉండటం చూచి అతని భార్య, “ఏమండీ! అలా విచారంగా ఉన్నారేమి?” అని ప్రశ్నించింది. ప్రేమ్చంద్, “చూశావా? చిన్నబ్బాయి

మనకు నమస్కారం చేయలేదు” అన్నాడు. “ఏదో చిన్నతనం, ఫ్లాట్‌ఫామ్ మీద చాలామంది ఉన్నారని సిగ్గుపడి చేయలేదు. దానికి విచారమెందుకు?” అని భార్య అన్నది. కాని ప్రేమ్చంద్ సమాధానపడలేక మాటిమాటికి ఆ విషయాన్నే తలచుకుంటూ బాధపడ్డాడు. ప్రేమ్చంద్ భార్య, “ఏమండీ! మన అబ్బాయి మనకు నమస్కారం చేయకపోతే వచ్చిన నష్టం ఏమిటి?” అన్నది. దానికతడు, “నాకేమీ నష్టంలేదు. వాడి భవిష్యత్తును గురించి బాధపడుతున్నాను. నేటి ప్రవర్తనమీదనే భవిష్యత్తు ఆధారపడి ఉంటుంది. వినయ విధేయతలు లేనివాడు రాణించలేడు” అంటూ ఆలోచనలో మునిగాడు.

కొంతకాలమైన తరువాత ప్రేమ్చంద్ ఊహలు నిజమయ్యాయి. పెద్ద కుమారుడు బి.ఏ.బి.ల్ పాసై ఇంగ్లాండులో బార్.ఎట్.లా చదివి, అలహాబాదు కోర్టులో జడ్జిపదవిని చేపట్టాడు. అందరి గౌరవాన్ని పొందగలిగాడు. సరిగా చదువనందున చిన్న కుమారుడు స్కూలు ఫైనలు పరీక్ష ఎట్లో పాసయి, ఆ కోర్టులోనే చిన్న ఉద్యోగిగా చేరాల్సి వచ్చింది. పెద్దవాడు అందరి నమస్కారాలు అందుకోగలిగే ఉన్నతస్థాయి చేరుకుంటే, చిన్నవాడు అందరికీ నమస్కారం చేయాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. మన వర్తమాన ప్రవర్తన మీద భవిష్యత్తు ఆధారపడి ఉంటుంది. తల్లిదండ్రులను గౌరవించినవాడు గౌరవింపబడతాడు.

ఫిలిప్ సిడ్నీని తీర్చిదిద్దిన తండ్రి

ఫిలిప్ సిడ్నీ గొప్ప తత్వవేత్త. అతడు విద్యాధిగా వుండేటప్పుడు మరొక ఊరిలోవుండి చదువుకొనేవాడు.

అతనికి ఒకసారి అతని తండ్రి ఒక ఉత్తరము వ్రాసాడు: “నాయనా! నీవు హృదయపూర్వకముగా నిత్యం భగవంతుని ప్రార్థించు. నీ మనస్సును భగవంతుని సన్నిధికి చేర్చటానికి కృషి చెయ్యి. తోటి విద్యార్థులతో, అధ్యాపకులతో వినయవిధేయతలతో మెలగు. క్రోధమునకు, నిరాశకు, నిస్పృహకు అవకాశమివ్వకు. నిన్నెవరైనా దూషించినా కృంగిపోవద్దు, ఎవరైనా పొగిడినా పొంగిపోవద్దు. యితరులను దూషించవద్దు. అన్నిటికన్న ముఖ్యమైన విషయం వ్రాస్తున్నాను, గుర్తుపెట్టుకో. నీవు భగవంతునికి తప్ప వేరెవ్వరికీ వాగ్దానము చేయవద్దు. చేసే అధికారము నీకు లేదు. నీ నాలుకను వశమునందుంచుకో. సమాజములో ఆదర్శవంతమైన విద్యార్థిగా వివేక విచక్షణ, వినయ విధేయతలతో మెలగు. అప్పుడే నీ తేజస్సు పెరుగుతుంది.”

ఈవిధంగా పూర్వము తండ్రులు తమ పిల్లలకు హితబోధ చేసేవారు. ఫిలిప్ సిడ్నీ గొప్ప తత్వవేత్తగా రూపొందడానికి కారణం, తండ్రియొక్క మాటలను, ఆజ్ఞలను శిరసావహించి తదనుగుణముగా వ్యవహరించడమే.

ఆధునికయుగములో విద్యార్థులు పెడమార్గం పట్టడానికి మూలకారణం తల్లిదండ్రులే! పిల్లలమీద ప్రేమ ఉండవచ్చు. కానీ ఆ ప్రేమను మంచి మార్గములో ప్రవేశపెట్టాలి. కొందరు తల్లిదండ్రులు పిల్లలు తప్పుచేస్తే దండించరు. అక్రమ కార్యకలాపములలో పాల్గొంటున్నా హెచ్చరించరు. వారి ఇష్టానుసారం వదలివేస్తారు. పైగా పిల్లలుచేసే పనులను సమర్థించి, ప్రోత్సహిస్తారు. ఇట్టిదే ధృతరాష్ట్ర ప్రేమ.

కొంతమంది తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలు ఆధ్యాత్మిక మార్గములో నడుస్తుంటే వారిని ప్రోత్సహించక, “ఈ వయస్సులోనే నీకు భజనలు, భక్తి, ధ్యానం ఎందుకు?” అని నిరుత్సాహపరుస్తారు. వీరు హిరణ్యకశిపుని వంటివారు.

ఈనాడు కొంతమంది తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలు ఆదర్శవంతమైన విద్యాలయాలలో అలవరచుకొన్న

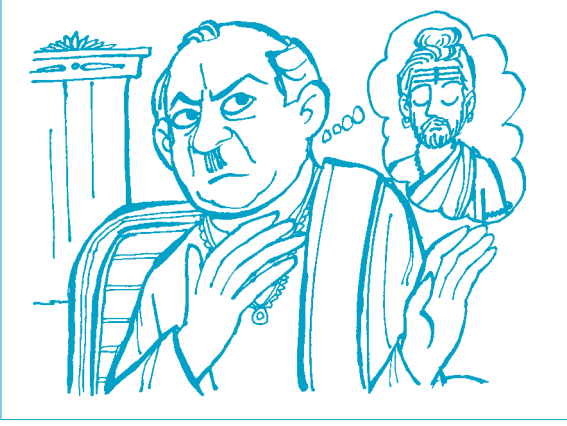
ఉత్తమ ఆహార విహారాదులను పాటిస్తూ ఉంటే వారిని పెడమార్గం పట్టిస్తారు. సెలవులకు యింటికి వెళ్ళగానే తల్లి, “నాయనా! మీ హాస్టల్లో నాన్ వెజిటేరియన్ ఫుడ్ వుండదుకదా! నేను రేపటినుంచి నీకు ఇక్కడ ఉన్న రోజుల్లో తృప్తిగా వండిపెడతాను” అంటుంది. ఇక తండ్రి, “ఒరేయ్! మీ హాస్టల్లో టి.వి.లు, సినిమాలు చూడనివ్వరుకదా! నేను కొన్ని సినిమా క్యాసెట్లు తెస్తాను. హాయిగా చూస్తూ ఆనందించు” అంటాడు. ఇదేనా తండ్రి చేయవలసినది?!

పిల్లలపట్ల తండ్రులు పాటించవలసింది ‘లవ్ అండ్ లా’ (ప్రేమ, క్రమశిక్షణ):

పిల్లలమీద ప్రేమ ఉండవచ్చు. కానీ అది పుత్ర వ్యామోహంగా మారకూడదు. అనగా కుమారులు పెడమార్గం పట్టేటప్పుడు వారిని దండించాలి. అంతేగాని వారు పన్ను కుయుక్తులకు లొంగరాదు. దుర్యోధన దుశ్శాసనాదుల అక్రమ అన్యాయ చర్యలను గురించి ధృతరాష్ట్రునికి తెలుసు. ఈ చర్యలను అరికట్టమని వ్యాసమహర్షి ధృతరాష్ట్రుని హెచ్చరించాడు. శ్రీకృష్ణుడు ఎన్నివిధాలుగానో దుర్యోధనాదులకు లొంగవద్దని చెప్పాడు. విదురుడు కూడా మందలించాడు. ధృతరాష్ట్రుడు అన్నీ విన్నాడు. కానీ, పుత్రవ్యామోహంతో వారిని దండించలేక పోయాడు. మనసులో తన కుమారులు ఎంతో గొప్పవారని విజ్ఞప్తిగాడు. ధృతరాష్ట్రునికి కేవలం చర్యచక్షువులే కాదు. జ్ఞానచక్షువు కూడా లేదు. ఇటువంటి తండ్రులు ఈ ఆధునిక యుగంలో ఉన్నారు. పుత్రులను సకాలంలో హెచ్చరించక వారి ఇష్టానుసారం వారిని వదలిపెడితే మున్ముందు వారు పడే బాధలకు తల్లిదండ్రులే బాధ్యత వహించవలసి వస్తుంది.

ఇదీ ఈనాటి తండ్రుల తీరు!

ఒక వ్యాపారి 16 సంవత్సరాలుగా పురాణకాలక్షేపానికి వెళుతూ వచ్చాడు. ఒకనాడు పౌరాణికుడు రామాయణ సప్తాహాన్ని ప్రారంభిస్తూ సప్తాహం పూర్తి అయ్యేంతవరకు ప్రతి ఒక్కరు ప్రతి నిత్యము రావాలని శాసించాడు. ఒక్కరోజు వదలినా ఫలితం దక్కదని హెచ్చరించాడు. తన

ప్రసంగాలకు అధికసంఖ్యలో జనం రావాలని ఆయన కోరిక. ఈ వ్యాపారి ఆ వారంరోజులలో ఒకసారి తప్పనిసరిగా ప్రక్కగ్రామానికి వెళ్లవలసివచ్చింది. ఆయన పౌరాణికునితో, “స్వామీ! నేను రేపు ప్రక్క గ్రామానికి వెళ్ళాలి. నాకు బదులు నా కుమారుని ఇక్కడికి పంపించ వచ్చునా?” అని అడిగాడు. “సరే, పంపించు, ఏం చేస్తాం!” అన్నాడు పౌరాణికుడు.

ఇంటికి పోయిన తరువాత వ్యాపారికి ఉన్నట్లుండి ఒక సందేహం వచ్చింది. భయం కూడా కలిగింది. ఈ పౌరాణికుడు ప్రతిరోజు వైరాగ్యం గురించి ఎక్కువగా చెబుతున్నాడు. ఆయన మాటలు విని నా కొడుకు వైరాగ్యంతో ఇల్లువదలి వెళ్లిపోతే నా గతేమిటి అని భయపడ్డాడు. తక్షణం తన ప్రయాణం మానుకున్నాడు. వ్యాపారికి కుమారుడు సత్కథా కాలక్షేపంలో పాల్గొనడం ఇష్టంలేదు. వింటే వైరాగ్యం వస్తుందేమోనని భయం. వైరాగ్యం ప్రాప్తించడం అంత సులభమా?! ఎంతో కాలంగా తాను పురాణ కాలక్షేపానికి హాజరవుతున్నా తాను ఏమైనా మారినాడా?! కానీ కుమారుని గురించి అంత భయము!

ఈవిధముగా ఉంటున్నవి తండ్రుల ఆలోచనలు.

పిల్లలు సత్యమునే చెప్తారు. పిల్లలు అమాయకులు. పెద్దల మాటలను విశ్వసిస్తుంటారు పెద్దలను చాలా జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ, వారిని అనుకరించటానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు. కాబట్టి, పిల్లల యెదుట పెద్దల ప్రవర్తన సక్రమంగా ఉండాలి.

శిరిడిలో బాబావారి దర్శనార్థం తరచుగా ఒక జడ్డి కుటుంబము వస్తుండేవారు. తండ్రి ఒకసారి పిల్లవానికి బాబాను చూపిస్తూ ఈయన భగవంతుడు అని చెప్పాడు. ఈ మాట ఆ లేత వృద్ధునిలో దృఢంగా నాటుకుంది.

ఒకనాడు జడ్డి కుటుంబము పురాణ కాలక్షేపమునకు వెళ్లారు. పురాణం చెప్పే పండితునికి బాబా అంటే గిట్టదు. బాబా పిచ్చివాడని అతను విమర్శిస్తుంటే ఆ చిన్నారి బాలుడు వెంటనే తల్లి చీరకొంగు పట్టుకొని, “మనం ఇక్కడ ఉండవద్దు, వెళ్లిపోదాం” అన్నాడు.

మరునాడు జడ్డి కుటుంబము, బాబా దర్శనానికి వెళ్ళారు. వీరిని చూడగానే బాబా, “ఏమిటి సంగతులు?” అని ప్రశ్నించారు. ఆ బాలుడు ఏడుస్తూ పురాణంవద్ద జరిగిన విషయము చెప్పాడు. బాబా ఆ పసివాడిని ఓదారుస్తూ, “ఆ పండితుడు చెప్పినట్లు నేను పిచ్చివాడినే. అందరూ విలువైనవని భావించినవాటిని నేను పనికిరానివిగా భావిస్తాను” అన్నారు. “లేదు బాబా, నీవు భగవంతుడవు” అన్నాడు ఆ పసివాడు.

ఇంతలో అక్కడికి పట్టే అనే వ్యక్తి వచ్చి తన బిడ్డను పెద్ద ప్రమాదమునుండి కాపాడినందులకు బాబాకు కృతజ్ఞతలు తెలిపాడు. బాబా అతనితో, “అవును! వాడు పడిపోకుండా నేను నాలుగు చేతులతో పట్టుకున్నాను” అన్నారు. వెంటనే ఆ బాలుడు, “నేను చెప్పాను కదా బాబా! నీవు భగవంతుడవే, నీకు నాలుగు చేతులు ఉన్నాయని ఇప్పుడేగా చెప్పావు. నీవు నిజంగా భగవంతుడవే” అని ఎంతో సంబరంగా అన్నాడు. బాబా ప్రేమతో ఆ బాలుని తన ఒడిలోకి తీసుకున్నారు.

స్వామి చెపుతుంటారు - ఎట్లయితే లేత పొట్లకాయలు వంకర తిరగకుండా పెరిగేందుకు వాటి కొనస చిన్నచిన్న రాళ్ళు కడతామో, అదేరీతిగా లేతవయస్సు నుండియే పిల్లలకు నైతిక ధార్మిక విలువలు అలవడేటట్లు చక్కని క్రమశిక్షణ నేర్పుతూ రావాలి. పెద్దల ప్రవర్తనే పిల్లలకు ప్రేరణగా ఉండాలి.

పిల్లల వ్యక్తిత్వ వికాసంలో తల్లిదండ్రుల తరువాత అధ్యాపకులదే ప్రధాన పాత్ర. వచ్చే సంచికలో అధ్యాపకుల పాత్రనుగూర్చి తెలుసుకుందాం. ❖

అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు:

9. వైభవ శోభల వెంకటగిరి

(గత సంచిక తరువాయి)

పి.వి. చలం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు వెంకటగిరి రాజాగారికి, ప్రముఖ విద్యుత్తు బెంగళూరు నాగరత్నమ్మగారికి శ్రీరామచంద్ర మూర్తిగా దర్శనం ప్రసాదించిన అద్భుత ఘట్టాలను మనం క్రిందటి సంచికలో ప్రస్తావించుకున్నాం. ఇప్పుడు -

తమసోమా జ్యోతిర్గమయ

భగవంతుడు ప్రతి యుగంలోనూ మానవోద్ధరణకై సంకల్పించుకుని అవతరిస్తూ ఉంటాడు. అయితే, మానవులలో ఆ అవగాహనారాహిత్యం, అవిశ్వాసం, ఊగిసలాట, అసలు భగవంతుడు ఉన్నాడా? అనే సంశయం, ఉన్నారని నమ్మేవాళ్ళలో చాలామంది భగవంతునితో ఇచ్చి పుచ్చుకునే వ్యాపార ధోరణిని ప్రదర్శించటం వంటి అనేక తామసిక లక్షణాలతో కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉంటారు. అయితే, కన్నతల్లి ఎప్పటికప్పుడు తన బిడ్డల తప్పులను మన్నిస్తూ, మంచి చెడుల గురించి బోధిస్తూ, సన్మార్గవర్తనులుగా తీర్చిదిద్దటానికి, వారి జీవితాలలో వెలుగు నింపటానికి ప్రయత్నించినట్లు, మాత, పిత, గురువు అయిన దైవం కూడా తన దివ్యబోధలద్వారానూ, మహిమలద్వారానూ ప్రజలలో విశ్వాసాన్ని పాదుగొలిపి, వెలుగు నింపటానికి పూనుకుంటాడు. అటువంటిదే ఇప్పుడు మనం ప్రస్తావించుకోబోయే పాట. భగవాన్ బాబావారు ప్రజలకు పలికిన మేలుకొలుపు.

వెంకటగిరి రాజాగారి పూజామందిరంలో
వరాలదేవుని దివ్యదర్శనం

ఒకరోజు భగవాన్ బాబావారు వెంకటగిరి రాజాగారి పూజామందిరంవద్ద నిలబడి, తమ సహజ శ్రావ్య గాత్రంతో, “మేలుకొండి... మేలుకొండి... మాయను మరువండి” అన్న పాటను పాడ నారంభించారు. ఆ పాటలో ఒక్కొక్క చరణాన్ని ఒక్కొక్క రాగంలో మొత్తం ఐదు విభిన్న రాగాలలో పాడుతూ మంత్రముగ్ధుల్ని చేశారు. ఆనందపారవశ్యంలో ఓలలాడించారు. ముందుగా ఆ పాట -

మేలుకొండి మేలుకొండి...

(రాగమాలిక - ఆదితాళం)

ప॥ మేలుకొండి మేలుకొండి మాయను మరువండి

అ.ప॥ పలపలమంటూ తెలతెలవారెను, కిలకిల పక్షులు గానము చేసె
గణగణగణమని గంటలు మ్రోగెను సాయినాథునీ దర్శనమునకు
సరగున రండి, సరగున రండి (2)॥ ॥మే॥

(కాపీరాగం) వచ్చీరాక మునుపే ఓపిక లేకుండ వదరసాగకండి
దరిశనము ఇవ్వలేదనుచు మీరు దారితీయకండి
ఇంటివారు మమ్ము విడువలేదనుచు వారి కంటుతీయకండి
వచ్చినవారు ఓపికతో కాచి ఓదార్చుకొని పొండి ॥మే॥

(సారంగ) కోపతాపములు సాయి చెంతకు కొనిరాబోకండి
ఒకరిని చూచిన ఓర్వలేని బుద్ధి వర్తింపబోకండి
బీదసాదలను భేదభావములు సాయికి లేవండి
ఇది తెలియక భక్తులు సాయీశుని మరి తిట్టిరాబోకండి ॥మే॥

(హిందోలము) జన్మాంతర ఫలమున్నవారినే చెంత జేర్చునండి
అది తెలియక మీ ఆలోచనలు చెడువు తలతురండి
భక్తితో మీరు సాధించిన ఈ బాబ దొరకునండి
రండి రండి పుణ్యాత్ములు రయమున రారండి ॥మే॥

(కానడ) సాయి మనసును సద్భక్తులందరు చవి చూడరండి
స్వాంతభావముతో భక్తుల నెప్పుడు సాకుచుండునండి
కంటిరెప్పవలె భక్తుల నెప్పుడు కాచుచుండునండి
నిద్రాహారముల్ మాని భక్తులను నిలచి బ్రోచునండి
ఏమి చేసిన భక్తుల మేలుకె యెంచి చేయునండి
తెలుసుకొండి తెలుసుకొండి తెలివి తెచ్చుకొండి ॥మే॥

(సురట) చిక్కిన సాయిని వక్కలేయక చక్కచేసుకొండి
పోయిన చిక్కడు పర్తిశుని పాదసేవయండి
భక్తిని ఇచ్చి శక్తిలో ముంచి ముక్తి జేర్చునండి
ఏక మనసుతో నమ్మి సాయిని యెంచి కొలువబొండి
యితరుల మాటలు ఇంపుగ నమ్మి కొంపతీయకండి
నేర్చుకొండి బుద్ధులన్నియు, తీర్చుకొండి కర్మలు ॥మే॥

అహోహా! ఎంత అద్భుత బోధ! మన ప్రవర్తన ఎలా ఉన్నదో మనం ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవలసిన అవశ్యకతను సూచిస్తున్నది ఈ పాట. భగవంతునికోసం భక్తితో, శ్రద్ధతో వేచి ఉండలేనివాళ్ళు నిజ జీవితంలో అవసరమైనప్పుడు ఏమి ఓర్పును వహించగలరు?! భగవంతునిగురించి ఏదైనా మాట్లాడేటప్పుడు ఎంత అవగాహనతో మాట్లాడాలో సూచిస్తున్నది ఈ బోధ.

ప్రేమైకమూర్తి అయిన భగవంతుడు భక్తులకోసం ఎలా కాచుకొని ఉంటాడో చక్కగా వివరించారు. అంతటి భక్తవత్సలుడు, భక్తోద్ధారకుడు మన అదృష్టంకొద్దీ మనకు లభించినప్పుడు ఆ దివ్యావతారిని సంపూర్ణ శరణాగతి తత్వంతో ఆశ్రయించి మన జన్మలు ధన్యం చేసుకోలేకపోతే ఎలా?! అందుకనే మొద్దునిద్ర నుంచి మేల్కొని, “సాయినాథుని దర్శనమునకు సరగున రండి, చిక్కిన సాయిని వక్కలేయక చక్కచేసుకోండి” అంటూ తమ సమక్షానికి రమ్మని పలుకుతూ, “తీర్చుకోండి కర్మలను” అని ఉద్బోధిస్తున్నారు. ఆ కరుణాంతరంగుని బోధను ఆలకించి ఆచరించి మన జీవితాలను చక్కదిద్దుకుంటే లభించే ‘ఫలశ్రుతి’ ఎలా ఉంటుందో గమనిద్దాం, రండి.

పాట ఆరంభించగానే స్వామివారు దివ్యకాంతితో విరాజిల్లసాగారు. ఒక్కొక్క చరణం పూర్తి అవుతుంటే స్వామివారి శిరోజు మకుటములోని ప్రతి కేశముయొక్క కుదురునుండి సన్నని కిరణములు కాంతులీనుతూ ఉద్భవించి పైకి ఎగసి శిరస్సు మొత్తం అత్యంత ప్రకాశవంతమైన కాంతిగోళంగా గోచరమవసాగింది. ఆ పరమాద్భుత దర్శనం పురుషసూక్తంలోని, “వేదాహమేతం పురుషం మహాంతం ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్...” అన్న వర్ణనను స్ఫురణకు తెచ్చింది. కనీ వినీ ఎఱుగని ఆ దివ్యదర్శనం చూసి అందరూ పులకించిపోయారు. కొద్దిసేపటికి స్వామివారు తమ సహజ సుందర స్వరూపానికి వచ్చి, అందరివంక చూసి చిరుమందహాసం చేస్తూ ఆశీర్వాదించి లోపలికి వెళ్ళారు. స్వామివారిని అనుసరిస్తూ లోపలికి వెళ్ళిన రాజాగారు, స్వామివారి పాదపద్మాలపై వ్రాలి ఉద్వేగంతో, “మీరు దయతో ఒసగిన అద్భుత తేజోవిరాజితమైన దివ్యమంగళరూప దర్శనం

నూతన చైతన్యాన్ని కలిగిస్తున్నది. స్వామీ, ఎప్పటికీ ఈ దివ్యమంగళస్వరూపం నా హృదయంలో స్థిరంగా నిలుపుకొని అన్యభావన లేకుండా శేష జీవితాన్ని గడిపే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించండి. మరొక్క మనవి స్వామీ! మీ అవ్యాజమైన కరుణను కురిపించి మా వెలుగోటి రాజవంశాన్ని పునీతం చేశారు. భవిష్యత్తులో సహితం మా రాజవంశీయుల భక్తిప్రపత్తులు స్వామిపై ఏమాత్రం సడలకుండా ఉండేటట్లు, ఇలాగే తమ అనుగ్రహశీస్సులు ఎల్లవేళలా మా వెంట జంట ఉండి కాపాడే విధంగా వరం ప్రసాదించండి” అని వినమ్రుతతో వేడుకున్నారు.

భగవాన్ బాబావారు మందస్మితవదనారవిందులై ఉభయ హస్తాలతో ఆయనకు అభయాన్ని ప్రసాదించారు.

సర్వోపగతుడు శ్రీ సత్యసాయి

ఈ అంశంపై స్వామివారు చేసిన సుస్పష్టమైన ప్రకటనను ముందుగా ప్రస్తావించుకుందాం.

భారతదేశం ఎల్లలు దాటి ఎప్పుడూ ఎక్కడికీ వెళ్ళని స్వామివారు 1968లో తూర్పు ఆఫ్రికా పర్యటనకు వెళ్ళటం భక్తులలో నూతనోత్సాహాన్ని నింపింది. ఆ పర్యటనను ముగించుకొని బాబావారు ముంబై విమానాశ్రయంలో దిగగానే భక్తులు ఘనస్వాగతం పలికారు. ఆరోజు ‘ధర్మక్షేత్ర’లో స్వామివారికి బ్రహ్మాండమైన స్వాగత సభ ఏర్పాటు చేశారు. తమ ఆరాధ్య దైవమైన బాబావారిని దర్శించుకోవాలని వేలాది భక్తులు విచ్చేశారు. అణువణువూ పండగ శోభతో విరాజిల్లుతోంది.

కొందరు ప్రముఖులు భక్తిపూర్వక ప్రసంగాలు చేసిన అనంతరం బాబావారు, “నేను తూర్పు ఆఫ్రికాకు వెళ్ళిరావటాన్ని ఏదో పెద్ద విశేషంగా భావించి మీరు ఈ హడావుడి ఎందుకు చేస్తున్నారు? నేను అన్ని ప్రదేశాలలో ఉన్నాను. అన్ని ప్రదేశాలూ నావే. ఈ ప్రపంచమే నా ఇల్లు” అన్నారు. బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా చేస్తున్న కస్తూరిగారు, “ది వరల్డ్ ఈజ్ మై మేన్షన్” అని తర్జుమా చేశారు. వెంటనే బాబావారు, “కాదు, కాదు. ప్రపంచం కాదు, ఈ విశ్వమే నా సౌధం” అన్నారు. అనటమే కాదు, ఆ యధార్థం మన హృదయాలకు

హత్తుకునేలా అనేకానేక అనుభూతుల్ని ప్రసాదించారు. అయితే, మనం ప్రస్తుతం 'వైభవ శోభల వెంకటగిరి' గురించి ముచ్చటించుకుంటున్నాం కనుక, స్వామివారు వెంకటగిరి రాజకుటుంబానికి ప్రసాదించిన అనేకానేక దివ్యానుభవాలలో వారి సర్వవ్యాపకత్వానికి, సర్వజ్ఞత్వానికి అద్దం పట్టే ఒక అద్భుత సంఘటనను చెప్పుకుందాం.

భగవాన్ బాబావారు తూర్పుగోదావరి జిల్లా పర్యటన ముగించుకొని 1958 సెప్టెంబరు 8వ తేదీన కృష్ణా జిల్లాలోని నూజివీడు చేరుకుని ఎలమర్రువారి బంగళా ఆవరణలో వేలాదిమంది సుద్దేశించి దివ్యోపన్యాసం గావించారు.

ఆ మర్నాడు అంటే, సెప్టెంబరు 9వ తేదీన వెంకటగిరిలో రాజాగారి తండ్రిగారైన స్వర్గీయ వెలుగోటి రాజగోపాలకృష్ణ యాచేంద్రగారి పేరుమీద ఆర్.వి. ఆర్.కె.వై. బాలికల పాఠశాలను ప్రారంభించటానికి బాబావారు సుముహూర్తం నిర్ణయించారు. బాబావారిని భక్తిపురస్కరంగా తోడ్కొని రావటానికి రాజాగారి తమ్ముని కుమారులైన మదనగోపాలకృష్ణ యాచేంద్రగారు నూజివీడు చేరుకున్నారు.

సెప్టెంబరు 8వ తేదీ రాత్రి బ్రహ్మాండమైన కుంభవృష్టి కురియటంతో రహదారులన్నీ జలమయం అయ్యాయి. ఎక్కడికక్కడ నీళ్ళు నిలిచిపోయి ఉండటంతో కారులో ప్రయాణం అసంభవం అని అందరూ భావిస్తున్న తరుణంలో బాబావారు ప్రయాణానికి సిద్ధమై వచ్చి కారు తియ్యమన్నారు. ఇంతలో ఎవరో ఏదో విన్నవించబోయారు. స్వామివారు మధ్యలోనే కల్పించుకొని, “నాకన్నీ తెలుసు. పెద్దరాజా పేరుమీద ప్రారంభం కాబోతున్న పాఠశాల. అందునా ఆ ప్రాంతంలో నెలకొంటున్న మొదటి బాలికల పాఠశాల. ప్రారంభోత్సవం వాయిదా పడటానికి వీల్లేదు” అంటూ కారెక్కారు.

బాబావారి సంకల్పానికి తిరుగేముంది, అన్న దృఢ విశ్వాసంతో మదనగోపాలకృష్ణ యాచేంద్రగారు బాబావారిని అనుసరించారు.

ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకున్నట్లు బిక్కుబిక్కుమంటూ కారు నడుపుతున్న డ్రైవరుతో స్వామివారు, “కారు

కుడివైపుకి పోనీ. ఒక మైలు దూరం వెళ్ళేసరికి ఫలానా గ్రామం వస్తుంది. ఆ చుట్టుపక్కలంతా మెరక ప్రదేశం. ప్రయాణానికేమీ ఇబ్బంది ఉండదు” అన్నారు. అక్కడికి చేరగానే, “ఇప్పుడు ఎడమవైపుకి మూడు మైళ్ళు వెళితే ఫలానా పట్టణం వస్తుంది కదా! అక్కడకు పోనీ. అక్కడినుంచి వర్షపాతం కొంచెం తక్కువగా ఉంది. మళ్ళీ ఓ యాభై మైళ్ళు వెళ్ళిన తరువాత ఇక్కడికంటే ఎక్కువ వర్షం కురిసింది. అందుకని ఆ పట్టణాన్ని టచ్ చేయకుండా ఫలానా గ్రామం నుంచి వెళితే వేరే రోడ్డు వస్తుంది. ఆ దారి ఎటువంటి ఇబ్బందీ లేకుండా వెంకటగిరికి చేరుస్తుంది” అనటంతో డ్రైవరు అవాక్కయ్యాడు. ‘ఇన్నేళ్ళనుంచి డ్రైవింగ్ చేస్తున్నాను. ఇన్ని గ్రామాలు, ఇన్ని రకాల రోడ్లు నాకే తెలియవు. ఈ బాబావారికి ఎట్లా తెలుసో?! అందుకనే కాబోలు, అందరూ ఈయన్ను దేవుడంటూ కొలుస్తున్నారు” అని మనస్సులో అనుకుంటూ బాబావారి మీద భారం వేసి నిశ్చింతగా కారు నడుపుతున్నాడు.

మొత్తంమీద అనుకున్న సమయానికి వెంకటగిరి చేరుకుని అక్కడివారందరినీ ఆనందాశ్చర్యాలలో ముంచెత్తారు బాబావారు. దాదాపు 8 గంటలపాటు కొనసాగిన కారు ప్రయాణంలో స్వామివారి ప్రతి పలుకూ యథార్థతను సంతరించుకోగా, ప్రకృతిపై స్వామివారి ఆధిపత్యానికి తార్కాణంగా నిలుస్తున్న ఈ సంఘటనను సంభ్రమాశ్చర్యాలతో మౌనంగా తిలకించిన మదన గోపాలకృష్ణ యాచేంద్రగారు భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ నుడివిన, “సర్వతః పాణి పాదం తత్సర్వతోక్షి శిరో ముఖం....” అన్న అమృతవాక్కులకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనాలే కదా ఈ దివ్యచర్యలన్నీ అనుకుంటూ ఉప్పొంగిపోయారు.

రండి! ఈ మధుర ఘట్టాన్ని మన స్మృతిపథంలో పదిలపరచుకొని మరో అద్భుత ఘట్టాన్ని ఆస్వాదిద్దాం.

వెంట జంట

అది 2009వ సంవత్సరం. శివరాత్రి ముందురోజు. మదనగోపాలకృష్ణ యాచేంద్రగారు శివరాత్రి వేడుకలలో పాల్గొనటానికి హైదరాబాదు నుంచి పుట్టపర్తికి ప్రయాణమయ్యారు. వారి కుమారులైన సత్యప్రసాద్

యాచేంద్రగారు కారు నడుపుతున్నారు. డ్రైవరు ప్రక్కసీట్లో మదనగోపాలకృష్ణ గారు కూర్చున్నారు, వెనుక సీట్లో మరో ఇద్దరు బంధువులు కూర్చున్నారు.

కారు హైదరాబాదు పరిసరాలు దాటి బెంగళూరు హైవే మీదకు వచ్చేసరికి 4 ట్రాక్ రోడ్డు కనిపించటంతో సత్యప్రసాద్గారు కారు వేగాన్ని పెంచారు. ప్రయాణం హాయిగా జరుగుతుండగా ఒక చిన్న డైవర్షన్ వచ్చింది. అది సత్యప్రసాద్గారు గమనించేలోపలే కారు వెళ్ళి డివైడర్కి తగిలి, కారు ముందు అద్దం పగిలింది. ఆ హఠాత్ పరిణామంతో కారుని అప్రయత్నంగా ఎడమకు త్రిప్పారు. కారు అదుపు తప్పి ప్రక్కనున్న 15, 20 అడుగుల లోతున్న లోయలోకి పట్టెలు కొట్టుకుంటూ పడిపోయింది. సత్యప్రసాద్గారు ఆ షాక్నుంచి తేరుకుని, “నేను బాగున్నాను సరే, మిగిలినవాళ్లు ఎలా ఉన్నారో!” అని అనుకుంటూ ముగ్గురినీ పేరుపేరునా అడిగారు. అందరూ బాగున్నాం అని చెప్పటంతో గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుని కారు డోర్ తెరవటానికి ప్రయత్నించగా అది ‘జామ్’ అవటంవల్ల రాలేదు.

ఇంతలో కొంతమంది ఆ లోయలోకి దిగి వచ్చి కారు డోర్ల అడ్డాలు పగులగొట్టి డోర్లు తెరవటంతో అందరూ బయటకు రాగలిగారు. బయటకు వచ్చి కారు వంక చూస్తే కారుమీద రక్తపు మరకలున్నాయి. ఆశ్చర్యంగా నలుగురూ ఒకరినొకరు పరిశీలించారు. ఎవ్వరికీ ఎటువంటి గాయాలూ కాకపోవటంతో ఆ రక్తపు మరకలకు అంత ప్రాధాన్యం ఇవ్వకుండా మెల్లగా ఆ లోయలోనుంచి పైకి వచ్చి రోడ్డుప్రక్కన కూర్చున్నారు.

ప్రమాదంలో ప్రమోదం

అప్పటివరకు ఏదో ఆలోచిస్తున్న మదనగోపాల కృష్ణగారు ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడి, “నువ్వు ఏ డోర్లోనుంచి బయటకు వచ్చావు?” అని సత్యప్రసాద్గారిని అడిగారు.

“నేను ఎడమ డోర్లోనుంచి వచ్చాను నాన్నగారూ” అన్నారతను కాజువల్గా.

“అదే స్వామి మిరకిల్” అన్నారు మదనగోపాలకృష్ణ గారు ఉత్సాహంగా. “మిరకిల్ ఏమిటి నాన్నగారూ” అని

సత్యప్రసాద్గారు సాలోచనగా అడుగగా, “ఇంకా తట్టలేదా నీకు? నువ్వు డ్రైవ్ చేస్తూ కుడివైపు సీట్లో సీటు బెల్టు వేసుకుని కూర్చున్నావు. నేను నీ ప్రక్క ఎడమ సీట్లో బెల్టు వేసుకుని కూర్చున్నాను. కుడివైపున ఉన్న నువ్వు ఎడమ డోర్లోనుంచి బైటకు రావటం, నేను కుడి డోర్లోనుంచి రావటం స్వామి చూపిన మిరకిల్ కాక మరేమిటి?” కళ్ళల్లో కొత్త వెలుగు కనిపిస్తుండగా అన్నారు.

“నిజమే నాన్నగారూ, నాకూ అలాగే అనిపిస్తున్నది”

“కారుమీద రక్తపు మరకలున్నాయి. కానీ కారులోని మనకెవ్వరికీ ఏమీ కాలేదు. ఈ అద్భుత చర్యలద్వారా బాబావారు మీ పెద్దతాత (వెంకటగిరి రాజా)గారికి ఇచ్చిన వరాన్ని అనుసరించి మనలనందరినీ వెంట జంట ఉండి కాపాడుతున్నారని మనకి ఎరుక కలిగించారన్నమాట”, అనందపారవశ్యంలో అన్నారు మదనగోపాలకృష్ణగారు.

“అవును నాన్నగారూ, ఇప్పుడు మనం ఇంత పెద్ద ఏక్సిడెంటు నుంచి కనీసం చిన్న గాయమైనా కాకుండా సురక్షితంగా బయటపడ్డామంటే బాబావారు పెద్దతాతగారికి వరం ఇచ్చినట్లు వెంట జంట ఉండి కాపాడబట్టే” అంటూ భావోద్వేగంతో, “జై బోలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబాజీ కీ” అని ఎలుగెత్తి పలికారు. వీరికి సాయం చేయటానికి వచ్చి ఈ వృత్తాంతాన్ని వింటున్నవారంతా ఒక్కసారిగా ముక్తకంఠంతో ‘జై’ అన్నారు.

వెంకటగిరి పురమా నీ వైభవ శోభలు ఎన్నగ తరమా!
వెలుగోటి ప్రభువుల ఘనచరిత్రకు సాక్షిగా నిలచినావు
శ్రీ సత్యసాయి భగవానుల పదస్పర్శతో పునీతమైనావు
యజ్ఞ యాగాదులకు ఆటపట్టయి విరాజిల్లినావు
మహిమాన్వితమూర్తి వైభవాలు తిలకించి పులకించినావు
ఇవ్వని టెలిగ్రామ్లు చేరిన వైనానికి ప్రత్యక్ష సాక్షివైనావు
భగవాన్ బాబా ప్రసాదిత దివ్యదర్శనాలతో తరించినావు
లీలావిహారికై కైవల్యానదిని మరో చిత్రావతిని చేసినావు
దూపాటి, రామశర్మ, దీపాల కవిత్రయానికి వేదికైనావు
వెంకటగిరి పురమా నీ వైభవ శోభలు ఎన్నగ తరమా! ❖

సాయివిద్యార్థి దివ్యస్మృతులు:

‘నారు’ - ‘నీరు’

❖ బి.వి.ఎస్. సాగర్ ❖

‘నారు పోసినవాడు నీరు పోయాడా!’ అన్న ఆర్యోక్తిని స్వామివారు ఒక సందర్భంలో ప్రస్తావించారు. దాని అర్థం, “మీరందరూ సోంబేరుల్లా కూర్చుంటే భగవంతుడు అన్నీ సమకూర్చిపెడతాడని కాదు. అది మీకు వర్తించాలంటే ముఖ్యంగా అలవరచుకోవలసినవి శ్రద్ధ, భక్తి, నమ్మకము. మీ ప్రయత్నం మీరు చేస్తూనే ఉండాలి, మిగిలినదంతా మీరు నమ్మకున్న భగవంతునికి వదలిపెట్టాలి. పెద్ద గాలి వీస్తున్నప్పుడు ఓ చిరుదీపం వెలిగించి, “కాపాడు స్వామీ” అనటం మూర్ఖత్వం. గాలికి అది ఆరిపోకుండా తగిన భద్రత కల్పించి, ఆ తరువాత భగవదనుగ్రహంకోసం ప్రార్థించాలి. “యత్నప్రయత్నముల్ మానవ ధర్మము, జయాపజయముల్ దైవాధీనము”. ఇది నమ్మినవారికి జయాపజయములు రెండూ భగవత్ప్రసాదంగానే కనిపిస్తాయి. లేకపోతే, విజయం ప్రాప్తిస్తే అది నీ ఘనత అనీ, అపజయం ఎదురైతే అందుకు భగవంతుడే బాధ్యుడని అజ్ఞానంతో ఆశ, నిరాశల మధ్య, నమ్మక అపనమ్మకాల మధ్య ఊగిసలాడుతూ ఉంటావు.

“గజేంద్ర మోక్ష ఘట్టమునుగానీ, కౌరవ సభలో కృష్ణ పరమాత్మ ద్రౌపది మాన సంరక్షణ గావించిన సంఘటనను గానీ గమనిస్తే మనకు అర్థమయ్యేది ఏమిటి? నీలో సత్తువ ఉన్నంతవరకు నీ ప్రయత్నము నీవు చేయి. ఆపైన నీ శక్తికి మించిన దనుకున్నప్పుడు, నీ ధైర్యం నిన్ను విడనాడినప్పుడు, ‘దైవం’ తప్ప ఇంకెవ్వరూ కాపాడలేరని అనిపించినప్పుడు, “స్వామీ” అని ఆర్తితో పిలిస్తే, నేను నీ వెంటనే, జంటనే ఉన్నానన్న అనుభవం నీకు కలుగుతుంది. అందుకే స్వామి ఎల్లప్పుడూ నీ ఇంటనే, వెంటనే, జంటనే ఉన్నానని చెప్తుంటారు. అది వట్టి మాట కాదు, నమ్మినవారికి ఒక వరాల మూట.

“కార్యసిద్ధికి ముఖ్యంగా కావలసినవి దృఢ సంకల్పం, ఏకాగ్రత, ధ్యేయం. వీటిని బట్టి బుద్ధి దిశానిర్దేశం చేస్తుంది. ఆ తరువాత

మీ ప్రయత్నాలను అందుకు అనుగుణంగా మలచుకోవాలి. దానికి తగ్గట్టుగా సాధనలు సల్పాలి. తలపెట్టిన కార్యము సఫలమవుతుందా లేదా అనే సంశయము వలన మీమీద మీకే నమ్మకం సడలుతుంది. అన్నింటికన్నా ముఖ్యమైనది - చేయవలసిన కర్మపై దృష్టి కేంద్రీకరించాలి కానీ, ఫలితంపై దృష్టి పెట్టకూడదు. అప్పుడే మీరు చేసే పనిపై శ్రద్ధ, ఏకాగ్రత కలుగుతాయి. “శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం”, శ్రద్ధ ఉంటే జ్ఞానం పొందగలవు.

“విద్యార్థులైన మీరు చదువవలసిన పాఠ్యాంశాలపై శ్రద్ధ పెట్టాలి. కేవలం ఫస్టు ర్యాంకుపై దృష్టిపెట్టి చదివితే, పరీక్షలకి ఈ పాఠం ముఖ్యం, ఆ పాఠం ముఖ్యం కాదు వంటి ఆలోచనలతో మీ ఏకాగ్రత దెబ్బతింటుంది. పరీక్షలకు ముఖ్యం అయినా కాకపోయినా మీ విజ్ఞానానికి ప్రతి పాఠం ముఖ్యమే కదా! కాబట్టి, మీరు నేర్వవలసిన విద్యపై సమగ్రంగా దృష్టి పెట్టినప్పుడు, మీకు జనరల్ నాలెడ్జి పెరగటంతోపాటు మీ సాధనపై నమ్మకం ఏర్పడుతుంది. దానివలన మీరు అనుకున్నది సాధించడం

సులభమవుతుంది. అట్లుకాకుండా, కేవలం రిజర్వ్ పై దృష్టి ఫోకస్ చేస్తే, ఒక్కొక్కప్పుడు మీరు అనుకున్నవిధంగా ఫలితాలు రాకపోవచ్చును. అది మిమ్ము కృంగదీయక మానదు. అందువల్లనే కేవలం ఫలితంకోసం కాకుండా భగవత్ప్రీత్యర్థమనే భావముతో కర్మను ఆచరించటం ఉత్తమం. అదే గీతాసారం కూడా. కర్మఫలత్యాగం అలవాటు చేసుకోవాలిగాని, కర్మత్యాగం కాదు.

“ప్రతి విద్యార్థి, సాధకుడూ వివేక విచక్షణలను, వైరాగ్య దృష్టిని అలవరచుకోవాలి. చేయవలసిన పని గురించి మొదట విచారణ సలిపి, ఆపై కార్యాచరణలోకి దిగాలి. ఎల్లకాలము విచారణలోనే కాలము గడిపితే కలుగు లాభమేమున్నది?!

**తరచి తరచి చూడ తర్వజ్ఞానమెగాని
తత్వజ్ఞానమెట్లు అరయగలవు?!**

“అటువంటి వివేక విచక్షణలకు సద్గ్రంథ పఠనము, సజ్జన సాంగత్యము, భగవద్ధ్యానము ఎంతగానో దోహదం చేస్తాయి. దానివలన మంచి చెడులపై అవగాహన, ఏది అవసరము, ఏది అనవసరము అనేవాటిపై ఒక నిశ్చితమైన అభిప్రాయం కలిగి సాధనకు గట్టి పునాది ఏర్పడుతుంది.

“సాధన అనేది ఒక నిరంతర ప్రక్రియ. లక్ష్యాన్ని నిర్దేశించుకున్న తరువాత చిన్నచిన్న స్టెప్స్ తీసుకుంటూ ముందుకు సాగాలి. నీవు పిహెచ్.డి. చేయాలంటే ముందు ఓనమాలు నేర్పాలి కదా! దాని తరువాత ఒక్కొక్క మెట్టు పైకి వెళతావు. ఆధ్యాత్మిక సాధన కూడా అటువంటిదే! అది అంతర్ముఖ ప్రయాణానికి, ‘ఇన్నర్ ప్రోగ్రెస్’కి సంబంధించినది. నిరాశ, నిస్సహాయత, శంకలకు తావివ్వకుండా సాధన చేస్తూ ఉండాలి. కష్టం లేకుండా మోక్షం లేదనే విషయం గమనించాలి.

**“కష్ట సుఖములు కర్మలనకండీ
మన ఇష్టలోపమే కష్టమవునండీ
వట్టు విడక ఆ పాదము కొలచిన
గట్టు చేర్చుట తన పట్టేను”**

మీ ధ్యాన భగవంతుని చరణ కమలములపై ఉంచి, భక్తి శ్రద్ధలతో ప్రార్థన చేస్తే భగవంతుడే మీకు మార్గం సూచిస్తుంటాడు. ఎన్నో విషయాలలో ఇది మీ అనుభవంలోకి వచ్చినప్పటికీ, స్వామి మిమ్మల్ని పట్టించుకోవటం లేదని మీరు అపోహ పడుతుంటారు. స్వామి మీవైపు చూడనంతమాత్రాన మిమ్మల్ని చూసుకోవడంలేదని అనుకోకూడదు. నిరంతరం మీ వెంటే ఉండే స్వామి ‘పెజెన్స్’ (ఉనికి)ని మీరు అనుభవించాలంటే, మిమ్మల్ని మీరు ఒక ‘రిసీవర్’గా మలచుకోవాలి” అని ఉద్ఘోషించారు భగవాన్.

ఆవిధంగా మనల్ని మనము మలచుకోవడానికి తోడ్పడనవే ఆధ్యాత్మిక సాధనలు. స్వామివారు ప్రబోధించినట్లుగా శ్రద్ధ, భక్తి, నమ్మకాలతో, వివేక విచక్షణ వైరాగ్య భావనలతో మనము సాధనను చేపట్టినప్పుడు, ఆ సాధనలో ఎదురయ్యే అవాంతరాలు, అడ్డంకులు కరుణతో తొలగించి స్వామివారు మనకు నిరంతర స్ఫూర్తిని (‘నీరు’) ప్రసాదిస్తూ ముందుకు నడిపిస్తారు. అసలు సాధన చేయాలనే సదాలోచన (‘నారు’) మనలో నాటుకోవటానికి కూడా కారణం వారి దివ్య ప్రేరణయే కదా! కాబట్టి, ‘నారు’ పోసేదీ వారే, ‘నీరు’ పోసేదీ వారే అనే జీవన సత్యం మనకు స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది.

కర్మ చేయుటయే మన ధర్మం. ‘నేను చేస్తున్నాను’ అనే అహంకారమును, ఫలాపేక్షను విడిచిపెట్టడమే వైరాగ్యం. ఆరీతిగా మనం ఆచరించే ప్రతి కర్మకూడను ధర్మమయమై, వైరాగ్య భావనతో కూడియున్నప్పుడు స్వామి కృపకు మనం పాత్రులం కావటం తథ్యం. ❖

భగవదనుగ్రహము కరెంటువలె ఎప్పుడూ ఉంటుంది. కాని, జాయింటు తప్పితే లైటు రాదు. జాయింటు చేసేది మీరే, తీసేది మీరే. వేసుకొంటే దీపము, తీసివేస్తే చీకటి.

- బాబా

సాయిశ్వరునికి బిల్వార్చన

❖ డా॥ జి.ఎస్. శ్రీరంగరాజన్ ❖

విశ్వవ్యాప్తంగా సమస్త మానవాళి ఈనాడు ఎదుర్కొంటున్న ఈ విషమ పరిస్థితులలో మానవాళి తక్షణ కర్తవ్యం ఏమిటన్న ప్రశ్న అందరినీ కట్టికుదిపివేస్తోంది. భగవాన్ బాబావారి యెడల అచంచల భక్తి, వారి పాదపద్మములను శరణువేడడమే దీనికి ఏకైక సమాధానం. అయితే, అది ఎలా అనే సందేహం కూడా రావచ్చు. దీనికి స్వయంగా స్వామివారు తమ మాధుర్యభరితమైన గళంలో ప్రవహింపజేసిన గంగాతరంగంవంటి ఒక గీతం సమాధానం చెబుతోంది. స్వామివారు ఇలా అన్నారు:

“హెచ్చుగ సంపదలొచ్చినగాని,
ఏనుగు గుఱ్ఱములెక్కినగాని
పిచ్చోడని పేరొచ్చినగాని
ప్రియముతో పెద్దలు పొగిడినగాని
దేవుని వదలకురా, ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా
దుష్టజనులు దూషించినగాని
దోషరహితుడైయుండినగాని

కష్టములెన్నో వచ్చినగాని,
కాయము వ్యాధుల చిక్కినగాని
దేవుని వదలకురా, ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా

యోగాభ్యాసము చేసినగాని
భాగవతాదుల చూచినగాని
పండితుడని బిరుదొచ్చినగాని
పాపిష్టోడని అన్ననుగాని
దేవుని వదలకురా, ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా

నిందకు లోబడి నిలచినగాని
నిండు చదువులే చదివినగాని
నిండు కుండవై యుండుమురా
నీవు ఎండని కుండగ నుండకురా
దేవుని మరువకురా, ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా”

భగవాన్ బాబావారు ఈనాడు మనమధ్య భౌతికంగా ఉండే భాగ్యానికి మనం నోచుకుని ఉంటే వారు కచ్చితంగా ఈ గీతంలో “కరోనా వైరస్ వచ్చినగాని, మ్యూకర్ మైకోసిస్ వచ్చినగాని, దేవుని మరువకురా, ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా” అని కూడా చేర్చి ఉండేవారేమో! ఇది కేవలం మన భక్తి, ప్రపత్తులకు పరిపూర్ణతను కల్పించడానికేనని మాత్రం మనం మరచిపోకూడదు. అయితే, ఇలాంటి క్లిష్టపరిస్థితులలో మనం స్వామివారి దివ్యచరణాలను దృఢంగా ఎలా పట్టి ఉండగలం? ఇందుకు సమాధానం ఈ క్రింది రామాయణ ఆఖ్యానంలో మనకు లభిస్తుంది.

సీతారామలక్ష్మణులు వనవాసంలో ఉండగా ఒకరోజున శ్రీరాముని పాదం క్రింద ఒక చిన్న కప్ప పడిపోయింది. సర్వజ్ఞుడైన శ్రీరాముడు వెంటనే క్రిందకు వంగి ఆ కప్పను తన చేతిలోకి తీసుకుని, “ఓ కప్పా! మరి నా పాదం క్రింద పడిన వెంటనే నన్నెందుకు పిలవలేదు?” అని అడిగాడు. అప్పుడు ఆ కప్ప, “ఓ రామా! నాకు వేరేవరైనా కష్టం కలిగిస్తే నిన్నే పిలిచేదానిని, కానీ నీవే నాపై పాదం మోపితే నేనెవరిని తలుస్తాను, ఎవరిని పిలుస్తాను!” అన్నది. అప్పుడు రామచంద్రుడు, “చూడు! అలాంటి పరిస్థితిలో కూడా నువ్వు నన్నే పిలవాలి” అన్నాడు.

ఈ మహమ్మారి కరోనాతోసహా సమస్యాన్ని తమ అధీనంలో కలిగియున్న స్వామివారినే మనం ఈ ప్రమాదం నుండి మనల్ని గట్టెక్కించమని ఆర్తితో ప్రార్థించాలి. ఈ వ్యాధి బారినపడి చాలామంది బాధలుపడుతూ ఉండడాన్ని, చాలామంది మృత్యువాత పడడాన్ని చూసి మనం భయభ్రాంతులకు లోనై, స్వామిపట్ల మనకున్న భక్తి, విశ్వాసాలను మాత్రం చలింపజేసుకోకూడదు.

భగవాన్ అనేక పర్యాయాలు తమ దివ్యోపన్యాసాలలో పేర్కొన్న హనుమ, శ్రీరాముల సంభాషణను ఒకసారి స్ఫురణకు తెచ్చుకోవాలి. ఒకసారి శ్రీరాముడు, హనుమను - “హనుమా! నాతో నీకున్న సంబంధం ఎటువంటిది?” అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు హనుమ చెప్పాడు - “స్వామీ,

**దేహబుద్ధ్యాత్ దాసోహం జీవబుద్ధ్యాత్ త్వదంశః
ఆత్మబుద్ధ్యాత్ త్వమేవాహం ఇతి మే నిశ్చలా మతిః**

హనుమ చెప్పిన సమాధాన సారాంశమేమిటంటే, “స్వామీ, నన్ను నేను దేహంగా భావించినప్పుడు, నేను నీ దాసుడను. మానసిక స్థాయిలో నన్ను నేను జీవునిగా భావించినప్పుడు, నేను నీ అంశను, కానీ నన్ను నేను ఆత్మగా గుర్తించినప్పుడు నేనూ, నీవూ ఒక్కటే”.

స్వామివారు ఎన్నోమార్లు తమ భక్తులకు తమతో ఇటువంటి సంబంధాన్ని ఏర్పరచుకునే భావసంపన్నతను, ఆచరణాత్మక బుద్ధిని పెంపొందించుకొమ్మని బోధించారు. అయితే, దీనిని సాధించడానికి స్వామివారి భక్తులమైన మనం ఏం చేయాలి?

ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం స్వామివారి దివ్యనామంలోనే ఇమిడి ఉంది. స్వామి దివ్యనామాన్ని ఆంగ్లంలో కుదించి వ్రాసినప్పుడు ‘ఎస్ఎస్ఎస్’ (SSS - శ్రీసత్యసాయి) అని వ్రాయడం పరిపాటి. ఈ మూడు ఆంగ్ల అక్షరాలే ప్రస్తుత పరిస్థితిలో మనకు మన కర్తవ్యాన్ని బోధిస్తున్నాయి. అదెలాగో వివరిస్తాను.

మొదటి ‘S’ సర్వీస్ను, అంటే సేవను సూచిస్తుంది. హనుమ చెప్పిన సమాధానంలో మొదటిదైన దేహస్థాయిలో మనం సేవలు చేయాలి. ప్రస్తుత విపత్తుర పరిస్థితులలో చాలామంది ‘అంతా స్వామే చూసుకుంటారు, మేము చేయగలిగిందేమీ లేదు’ అనుకుంటూ భయంతోను,

అనుమానాలతోను తాము చేయగలిగిన సేవలనుకూడా చేయకుండా ఉండిపోతున్నారు. ఐతే, నియమాలకుకానీ, శాస్త్రసంబంధమైన విషయాలకుకానీ వ్యతిరేకంగా వ్యవహరించమని స్వామివారు ఏనాడూ చెప్పలేదు. అందువల్ల మనం భౌతికస్థాయిలో ఆలోచించినప్పుడు, ఈ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా మాస్కలను ధరించవలసిందే, సామాజిక దూరాన్ని పాటించవలసిందే, వాక్సినేషన్ చేయించుకోవలసిందే. ఇవన్నీ చేస్తూ మనకు చేతనైనరీతిగా సమాజానికి తోడ్పాటు నందిస్తూ, స్వామివారిని ప్రార్థించినప్పుడు తప్పక స్వామి అనుగ్రహంతో ఈ గండం నుండి బయటపడగలుగుతాం. మానవప్రయత్నంతోనే దైవానుగ్రహం చేరి ఉంటుందని స్వామి సెలవిచ్చారు. కేవలం పురుషప్రయత్నమొక్కటే చాలదు. అంటే, ‘నేను వాక్సినేషన్ చేయించుకున్నాను, కరోనా వస్తే ఏ మందులు వాడాలో నాకు తెలుసు, ఫలానా ఆసుపత్రికి వెళితే ఆక్సీజన్ సరఫరా ఉన్న మంచం నాకు లభిస్తుంది, ఇక నాకేం భయం’ అని నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించకూడదు. ఎందువల్లనంటే వాక్సినేషన్, మందులు, చివరకు ఆ స్థితే వస్తే ఆక్సీజన్ సిలెండర్ మనకు అనుకూలంగా పని చేయాలంటే, దానికి కూడా దైవానుగ్రహమే ఉండాలి. ఈ సందర్భంలో దైవానుగ్రహ ఆవశ్యకతను వివరించే స్వామి చెప్పిన ఒక చిన్నకథ తెలుసుకుందాం.

మహాభారతంలో ద్రౌపది స్వయంవర ఘట్టం అందరికీ తెలుసు కదా! శ్రీకృష్ణుడు సైగ చేయగానే అర్జునుడు మత్స్యయంత్రాన్ని ఛేదించటానికి ఉద్యుక్తుడయ్యాడు. అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు తన అనుగ్రహం అర్జునునికి ఉందని చెప్పాడు. అయితే సవ్యసాచి అయిన అర్జునుడు ఇందులో శ్రీకృష్ణుని అనుగ్రహంతో పనేమిటని ఆలోచించాడు. కారణం అతనికి తనమీద తనకున్న అపారమైన నమ్మకం, ఐతే ఆ నమ్మకం అహంకారంగా పరిణమిస్తేనే ప్రమాదం! ఈ సందర్భంలో శ్రీకృష్ణునికి, అర్జునునితో జరిగిన సంభాషణను స్వామివారు వివరించిన విధానం తెలుసుకుందాం.

శ్రీకృష్ణుడు: అర్జునా! వెళ్ళి విజయుడవు కమ్ము. నీకు నా అనుగ్రహం ఉంది.

అర్జునుడు: కృష్ణా! ఇలాంటి చిన్నచిన్న విషయాలకు నీ అనుగ్రహం ఎందుకు? నేను చూసుకుంటాను కదా.

శ్రీకృష్ణుడు: అర్జునా! నీవు చేయగలిగిన పని చక్కగా చేయి. నీ పని చక్కగా జరిగేటట్లు నేను చూస్తాను.

అర్జునుడు: కృష్ణా! విలువిద్యలో నేను ఆరితేరినవాణ్ణి. నీళ్ళల్లో మత్స్యప్రతిబింబాన్ని చూస్తూ దాని కంటిని ఛేదించడం ఏం కష్టమైన పని! ఇది నాకు నల్లేరుపై బండి నడకలాంటిది. ఇందులో నేను చేయలేనిది, నీవు సహాయం చేయవలసినదంటూ ఏముంది?

శ్రీకృష్ణుడు: (మందహాసం చేస్తూ) అర్జునా! నువ్వు గురిచూసి చేపకంటిని ఛేదించగలవు, కానీ ఆ సమయానికి గాలి వీచి నీటిలో అలలు బయలుదేరితే మత్స్యప్రతిబింబం కదలిపోతూ ఉంటే నువ్వు ఎలా ఛేదించగలవు?! కాబట్టి నీ ప్రయత్నం నువ్వు చేయి. ఆ సమయానికి నీటిలో అలలు రాకుండా నేను నీటిని స్తంభింపజేస్తాను.

కనుకనే, “యత్ప్రయత్నముల్ మానవ ధర్మము, జయాపజయముల్ దైవాధీనము” అని సెలవిచ్చారు భగవాన్ బాబావారు. దీనికి సంబంధించి నా వ్యక్తిగతమైన ఒక అనుభవం తెలియజేస్తాను. నేను ప్రశాంతినిలయంలో ఎమ్.బి.ఎ. చదువుతూ ఉండగా ఒక ప్రాజెక్ట్ చేయవలసి వచ్చింది. అది పూర్తిగా కంప్యూటర్ ప్రోగ్రామ్ ఆధారిత ప్రాజెక్టు. మూడు నెలలపాటు నిరంతరంగా కృషి చేశాను. ప్రాజెక్టులో ఎక్కడా లోపం లేదని నాకు తెలుసు. కానీ, కంప్యూటర్ ప్రోగ్రామ్ ఆధారంగా పరిశీలించి చూస్తే ఆశించిన ఫలితం రాలేదు. ప్రాజెక్టు సమర్పించటానికి ఇంక రెండు రోజులు మాత్రమే గడువు ఉండినది. మూడు నెలలపాటు నేను పడిన శ్రమ అంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరవుతుందేమోనని ఆందోళన కలిగింది. ఆ క్షణంలో, “స్వామీ! సర్వాంతర్యామియైన మీరు ఈ కంప్యూటర్లో కూడా ఉన్నారు కదా. నాయందు దయ ఉంచి ఈ ప్రాజెక్టు సఫలమయ్యేలా అనుగ్రహించండి” అని మనస్ఫూర్తిగా ప్రార్థించి చివరి ప్రయత్నంగా ఆ ప్రోగ్రామ్‌ని మళ్ళీ రన్ చేశాను. అద్భుతం! నా కృషికి స్వామివారి కృప తోడై నేను ఆశించిన ఫలితం లభించింది. నిర్ణీత గడువులోగా నా ప్రాజెక్టును పూర్తి చేయగలిగాను.

ప్రస్తుత పరిస్థితులలో మనం ప్రయత్నలోపం లేకుండా చేయవలసిన సేవలు చేస్తూ, స్వామి అనుగ్రహంకోసం ప్రార్థించాలి. మన మనసులో స్వామివారి సందేశాన్ని స్మరించుకుంటూ, హృదయంలో స్వామివారి దివ్యరూపాన్ని ప్రతిష్ఠించుకొని మనలో వైద్యులుగా, నర్సులుగా, ఇతర ఆరోగ్య కార్యకర్తలుగా ఉన్నవాళ్ళు, వీనిలో ఏ కోవకూ చెందనివాళ్ళకూడా సేవాభావంతో అవసరమైనవారికి మందులు, ఆక్సిజన్ సిలెండర్లు అందించడం, లేక వైద్యసిబ్బందితో సమన్వయకర్తలుగా సేవలనందించడం, బాధిత కుటుంబాలను పరామర్శించి అవసరమైన సహాయ సహకారాలనందించడం లాంటివి చేయవచ్చును. ఇలా సేవలనందించేటప్పుడు తాము చేస్తున్న సేవలకు స్వామివారి అనుగ్రహపు అండ ఉందనే పరిపూర్ణమైన విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకోవాలి. స్వామివారి అండ మనకుందనే సుస్థిర భావమే ‘పరోపకారార్థమిదం శరీరమ్’ అన్న ఆర్యోక్తిని మనద్వారా ఆవిష్కరింపజేస్తుంది. ఇలా సేవలనందించకపోతే మనం తీవ్రమైన ఆత్మగ్లానికి లోనవుతాం. ఎంతోమంది ఈ వ్యాధిబారిన పడి ఈ లోకాన్ని విడిచిపోయినా, స్వామివారు మనల్ని ఇంకా ఇక్కడ ఉంచుతున్నారంటే దాని తాత్పర్యం మనద్వారా మన కుటుంబానికే కాక, సమాజానికి, దేశానికి కూడా ఎంతో కొంత సేవలు జరుగవలసిన అవసరమున్నదన్నమాట. ఇలా సేవలు చేయడంవల్ల ప్రయోజనమేమిటనే ప్రశ్న ఉదయించవచ్చు. ఈ సేవలవల్లనే మనకు స్వామివారి అనుగ్రహ ప్రాప్తి జరుగుతుంది.

ఇక్కడ ఒక విషయాన్ని మనం చక్కగా అర్థం చేసుకోవాలి, అదేమిటంటే, మనల్ని అనుగ్రహించమని స్వామిని ప్రత్యేకంగా ప్రార్థించనవసరం లేదు. ఎందుకంటే స్వామి తరచూ “నా అనుగ్రహం మీపైన ఎప్పుడూ ఉంది, అయితే దానిని అందుకొనే ప్రయత్నం మీరు చేయాలి” అంటారు. దీనికి ఒక చిన్న ఉదాహరణ: నదిలో ఒక పడవ ఉంది. గాలి చక్కగా వీస్తోంది, కానీ పడవ నడవడం లేదు, ఎందుచేత? పడవకున్న తెరచాపను సరంగు చక్కగా తెరవలేదు. తెరచాపను తెరవగానే, అది తనలో నిండుగా గాలిని నింపుకుని వేగంగా పడవను నడిచేటట్లు చేస్తుంది. అంటే, సామాన్యంగా వీచే గాలి శక్తిగా

మారిపోతుందన్నమాట. అలాగే సామాన్యంగా కనిపించే సేవ, అనుగ్రహంగా మారి మన జీవితనౌకను గమ్యంవైపు చక్కగా నడిపిస్తుంది. సేవ అనే తెరచాపను తెరవడమే మనం స్వామి అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి చేయవలసిన ప్రయత్నమని గ్రహించాలి. ఒక భక్తుని రక్షించే ముందు భగవంతుడు ఆ భక్తుని ఆధ్యాత్మిక ఖాతాను గమనించి, అవసరమైతేనే తాను జోక్యం చేసుకుంటాడు. ఇలా దైవం మన జీవితాలలో జోక్యం చేసుకోవాలంటే మనం ఏదో ఒక ప్రత్యేకమైన సేవ చేసి ఉండాలి.

1994 కొడైకెనాల్ పర్యటనలో ఒకరోజు స్వామివారు అనుగ్రహాన్ని గురించి ప్రత్యేకంగా చెబుతూ, “భగవంతుడు ప్రకృతి సంబంధమైన విషయాలలో కానీ, జీవుల కర్మల విషయంలో కానీ ఎప్పుడూ జోక్యం చేసుకోడు. మీరు ఈ జన్మలోను, గతజన్మలలోను చేసిన కర్మల ఫలితాన్ని అనుభవించి తీరవలసినదే. కానీ మీరు సేవ చేసినప్పుడు, నన్ను అనుగ్రహంకోసమని ప్రార్థించినప్పుడు, అది మీకు తప్పక లభిస్తుంది, కానీ ఏ రూపంలో? ఒక డాక్టర్ ఒక రోగికి ఆపరేషన్ చేసే ముందు అతనికి ‘క్లోరోఫామ్’ (మత్తు) ఇస్తాడు. ఆ తరువాత రోగి శరీరాన్ని కోసినా అతనికి నొప్పి తెలియదు. అదేవిధంగా, భగవదనుగ్రహ ప్రభావంచేత, కర్మానుభవంవల్ల కలిగే బాధ భక్తునికి తెలియదు. నా అనుగ్రహం ‘క్లోరోఫామ్’లా పనిచేస్తుంది.

“నా అనుగ్రహప్రభావం మరొకవిధంగా కూడా ఉంటుంది. ఒక సీసాలో కొన్ని మందుబిళ్ళలు ఉంటాయి. దానిపై ‘ఎక్స్ పైరీ’ తేదీ ఉంటుంది. ఆ తేదీ తరువాత ఆ మందుబిళ్ళలు తమ ప్రభావాన్ని కోల్పోతాయి. అదేవిధంగా దైవానుగ్రహం కర్మఫలితాన్ని రద్దు చేయగలదు.

“ఈ రెండు విధాలే కాక, నా అనుగ్రహం మూడవ పద్ధతిలో కూడా ఉంటుంది. దానినే తిలోదాయకమంటారు. తిలోదాయకమంటే ప్రత్యేకమైన దైవానుగ్రహం. ఒక చిన్న ఉదాహరణ: ఒక ఉపాధ్యాయుడు విద్యార్థుల ఆన్సర్ పేపర్లు దిద్దుతున్నప్పుడు ఒక విద్యార్థికి 39 మార్కులు వచ్చాయి, ఐతే పాస్ మార్క్ 40. అలాంటప్పుడు ఆ ఉపాధ్యాయుడు ఆ విద్యార్థి ప్రవర్తనను గురించి ఆలోచిస్తాడు. ఈ విద్యార్థి ఎలాంటి క్రమశిక్షణను పాటిస్తున్నాడు? కళాశాలలో అన్ని కార్యక్రమాలలో చక్కగా పాల్గొంటున్నాడా? ఇవన్నీ

సంతృప్తికరంగా ఉంటే అతనికి ఒక మార్కు అదనంగా ఇచ్చి అతనిని పరీక్షలో పాస్ అయ్యేటట్లు చేస్తాడు. ఈ ప్రత్యేకమైన పరిగణనే తిలోదాయకమంటే”.

స్వామికూడా భక్తులు ఎంతగా సేవలలో పాల్గొన్నారని, ఇతరులకు ఎంతవరకు ఉపయోగకరంగా ఉన్నారని చూసి తమ అనుగ్రహాన్ని కుంభవృష్టిగా కురిపిస్తారు. అందుకే మనం సేవలలో తప్పక పాల్గొనాలి. అయితే అందరూ సేవలలో పాల్గొనలేరు కదా అన్న సందేహం తప్పక వస్తుంది. ఇటీవల స్వామివారి విద్యార్థి ఒకరికి ఎంతో మనస్తాపం కలిగింది. అందరూ ఏదో విధమైన సేవలలో పాల్గొంటున్నారు, కానీ తాను ఏమీ చేయలేకపోతున్నానని ఎంతో ఆర్తితో తన బాధను స్వామికి విన్నవించుకున్నాడు. ఆరోజు రాత్రి స్వామి అతనికి స్వప్న దర్శనమిచ్చి ‘రుద్రపారాయణ చేయి’ అని బోధించారు. ఎన్నో పర్యాయములు స్వామివారు ప్రశాంతిమందిరంలో తమ విద్యార్థులతో, “రుద్రం చదివితే మీ జీవితాలు భద్రంగా ఉంటాయి” అన్నారు. స్వామివారు సాంకేతికంగా రుద్రం చదవమని చెప్పారు. అది తెలియనివారు ఈ విపత్కర పరిస్థితులలో అష్టోత్తర శతనామావళి, సహస్ర నామావళి తదితర వేదోక్త మంత్రాలను సర్వజనుల ఆయురారోగ్యాల నిమిత్తమై సేవాభావంతో పఠించవచ్చును.

ఐతే, ఈ వేదమంత్రాలకున్న ప్రభావం ఎటువంటిది అనే విషయం మనలో చాలామందికి తెలియకపోవచ్చు. యథార్థంగా చెప్పాలంటే మన పూర్వులు మనకిచ్చిన అద్భుతమైన వాక్సినేషన్లే ఈ మంత్రాలు. ఇవి అగోచరమైన స్థాయిలో అనుభూతికి వచ్చే ప్రకంపనలతో కూడినవై అద్భుతమైన ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటాయి. డాక్టర్ డేవిడ్ హాకిన్స్ అనే గొప్ప మనస్తత్వ శాస్త్రవేత్త ఆధ్యాత్మిక విషయాలకు సంబంధించి ఎన్నో ప్రయోగాలను చేసి ఫలితాలను ప్రకటించాడు. ఆధునిక విజ్ఞానం ఇతని ప్రతిపాదనలను అంగీకరించకపోయినా ఇతడు ఒక విషయాన్ని దృఢంగా చెప్పాడు. సృష్టిలోని ప్రతీ పదార్థము ప్రకంపనస్వరూపమై ఉంటుంది. ప్రస్తుతం ఏర్పడిన ఈ విపత్కర పరిస్థితికి కారణాలను వివరిస్తూ ఆయన ఇలా చెప్పాడు, ‘మనం ఉంటున్న ఈ భూమండలం చాలా చిత్రంగా 27.4 హెర్ట్జ్ (hertz) ప్రకంపనలను కలిగి

ఉంటుంది (వివిధ పదార్థాలు కలిగించే ప్రకంపనలను కొలిచే కొలమానమే 'హెర్ట్జ్' అంటే). ఈ కరోనాను పోలిన కొన్ని ప్రమాదకరమైన వైరస్లు 5.5 నుండి 25.5 హెర్ట్జ్‌ను మాత్రమే కలిగి ఉండడంవల్ల అవి ప్రజలకు సంక్రమించే నిష్పత్తి చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. మరి ఇప్పటి ఈ ప్రమాదకరమైన స్థితికి కారణం ఏమిటన్న సందేహం వెంటనే వస్తుంది. ఈ ప్రమాదకరమైన వైరస్లను నిరోధించే భూమండలపు శక్తితోపాటు మనలోకూడా ఉండి నిరోధించే మానసిక, శారీరక శక్తులు ధనాత్మకతను కోల్పోయి ఋణాత్మక స్థితికి వచ్చినప్పుడు ఈ వైరస్లు బలపడి మనలో ప్రవేశించి, తీవ్రమైన హాని కలిగిస్తాయి. అందువల్ల వీటిని నిరోధించే రక్షణ కవచ వలయాలను మనం ఏర్పరచుకోవాలి. దీనికి వైద్యులు సూచించే సామాజిక దూరం, రోగనిరోధక శక్తి పెంపుదలకు మంచి ఆహారం, వాక్సినేషన్‌తోపాటు మంత్రాలను ఉచ్చరించాలి. ఈ మంత్రాలు 150 నుండి 300 హెర్ట్జ్ ప్రకంపనలు కలిగి ఉంటాయి. ఈ మంత్రాల ప్రకంపనల పరిధిలోకి రాగానే కరోనావంటి వైరస్‌లు భస్మమైపోతాయి. ఇటువంటి పరిస్థితులలో వ్యక్తిగతమైన మానసిక ఋణాత్మకతను తగ్గించుకుని, రక్షణ కవచమైన ధనాత్మక ప్రకంపనలను మనలో పెంపొందించుకునే ప్రయత్నం చేయవలసి ఉంటుంది. దేహస్థాయిలో మనం ఇతరులకు చేసే సేవలతోపాటు మనలను మనం కాపాడుకోవటానికి నిత్యము అనేకవిధాలైన వేదోక్తమంత్రాలను పఠిస్తూ ఉంటే, వాటి ప్రకంపనల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే ధనాత్మక శక్తి మన చుట్టూనేకాక, మన ఇంటి చుట్టూ కూడా ఒక అగోచర 'లక్ష్యణరేఖ'ను గీసి ఏ వైరస్‌లూ రాకుండా నిరోధించడం జరుగుతుంది. ఈ క్రమం ప్రపంచ వ్యాప్తమైనప్పుడు అందరూ సురక్షితంగా ఉండగలుగుతారు. ఇది వినగానే 'అయ్యో! నాకేమీ మంత్రాలు రావే, మరి నా గతేమిటి' అని భయపడనవసరం లేదు. భగవన్నామమే ఆనాడు ఛందోబద్ధమై సంస్కృతంలో మంత్రస్వరూపంగా అవతరించింది. అందువల్ల నామస్మరణ, భజనల రూపంలో ఆ భగవన్నామాన్ని స్మరించి ఎవరైనా సరే, తమ చుట్టూ ఈ రక్షణ కవచాన్ని ఏర్పరచుకోవచ్చు.

ముందు చెప్పిన స్వామివారి దివ్యనామం SSS లోని రెండవ 'ఎస్' శ్రద్ధను సూచిస్తుంది. ఇక్కడ శ్రద్ధ అంటే ఒక పని చేయడంలో మనం చూపే ఆసక్తి అని కాదు. 'శ్రద్ధ'కు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసమని అర్థం. ఇది మనం మానసిక స్థాయిలో చేయవలసిన సాధన. ఇప్పటి విషమ పరిస్థితులలో మన అందరిలోను భగవాన్ బాబావారి దివ్యపాదపంకజములయందు అకుంఠితమైన, మొక్కువోని విశ్వాసము, భక్తిప్రపత్తులు ఉండాలి. అచంచలమైన విశ్వాసమే మనకు రక్షణ. భయవిహ్వలురమైపోవడంచేత మన విశ్వాసం కుంటుపడిపోవచ్చు, కనుక అలా కాకుండా చూసుకోవాలి. సమస్త సృష్టికార్యాలను నడిపించే ఒక మహత్తరమైన దైవప్రణాళిక ఉందనే ఎరుక మనకు లేకపోవడంచేతనే మనకు లేనిపోని భయాందోళనలు, అనుమానాలు కలుగుతున్నాయి. ముఖ్యంగా ప్రసార మాధ్యమాల ద్వారా లభించే గణాంక వివరాలు, రాబోయే కరోనా మూడవ ప్రభంజనాన్ని గురించిన వార్తలు మన మనసుల్ని కలచివేస్తున్నాయి, అయితే ఈ భయోత్పాతం నుండి బైటపడేదెలా? స్వామివారు తరచూ తమ దివ్యోపన్యాసాలలో 'అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్' అని చెబుతూనే ఉన్నారు. తాము అణువులో అణువుకంటే సూక్ష్మంగాను, ఘనములో ఘనము కంటే ఘనముగాను ఉన్నామని స్పష్టంగా చెప్పారు. అలాంటప్పుడు అందరినీ భయవిహ్వలురను గావిస్తున్న ఈ కరోనాలో కూడా స్వామివారి ఉనికిని మనం అంగీకరించి తీరాలి. ఇది మనకు కొంత ఆశ్చర్యాన్ని కూడా కలిగించవచ్చు. ప్రతీ సందేహానికి స్వామివారి దివ్యోపన్యాసాలనే మనం ఆశ్రయించాలి. ఒక పర్యాయం స్వామి ఇలా పేర్కొన్నారు, "హిరణ్యకశిపునిలో ఉన్నది 'నేనే', నరసింహునిలో ఉన్నది కూడా 'నేనే', రావణునిలో ఉన్నది 'నేనే', రాములలో ఉన్నది కూడా 'నేనే'". అనంత విశ్వమనే వేదికపై ఆడబడుతున్న ఈ దివ్యమైన జగన్నాటకాన్ని చూసినప్పుడు మన మనస్సులను ఆవరించిన భయం నుండి మనం విముక్తులమయ్యేదెలా అన్న ప్రశ్నకు శ్రీమద్భాగవతం చక్కని సమాధానం చెబుతుంది.

బాలభక్తుడైన ప్రహ్లాదుని చరిత్ర అందరకూ తెలిసినదే. హిరణ్యకశిపుని నిర్జించడానికి స్తంభం నుండి వెడలిన

నరసింహుని ప్రళయ భయంకరమైన రూపాన్ని చూసి అజహరాదులు సైతం భయంతో గజగజ వణకిపోయారు. ఎవరు ఎంతలా ప్రార్థించినా నరసింహుని ఉగ్రత శాంతించలేదు. చివరకు అందరూ కోరగా బాలప్రహ్లాదుడే నరహరిని స్తుతించి శాంతింపజేసాడు. అప్పుడు నరసింహస్వామి, ప్రహ్లాదునితో, “నాయనా ప్రహ్లాదా! నరసింహుని మొదలు శంకరుని వరకు అందరూ నా ఈ ఉగ్రరూపాన్ని చూసి భయభ్రాంతులైపోతూ ఉంటే, నీవు మాత్రం స్థిరమతివై నిర్భయంగా ఎలా నిలిచావు?” అన్నాడు. అప్పుడు ప్రహ్లాదుడు ఎంతో వినయంగా, “స్వామీ! నేను ఉగ్రత్వాన్ని ప్రకటించే మీ ముఖంవైపు చూడనే లేదు. నిరంతరం నా దృష్టి పరమ పావనములు, త్రైలోక్యపూజితములు, వికసిత మనోహర కమలములు, సర్వపాప, భయవినాశకరములైన మీ పాదపద్మములయందే నిలిపాను. అందువల్ల నాకు ఏమాత్రం భయం కలుగలేదు” అన్నాడు. ఈనాడు మనమంతా ఆ బాలభక్తుని అడుగు జాడల్లో నడుస్తూ, మన చుట్టూ కనిపిస్తున్న మనకు వినిపిస్తున్న భయోత్పాతాన్ని కలిగించే విషయాలపై దృష్టి నిలపకుండా నిరంతరం స్వామివారి పాదపద్మములయందే మన మనోబుద్ధులను నిలిపి వారి నామాన్ని స్మరిస్తూ ఉంటే మనం కూడా ప్రహ్లాదునివలె నిర్భయంగా ఉండగలం.

ఇదే విషయాన్ని స్వామివారి మరొక చిన్న కథ మనకు ఎంతో హృద్యంగా బోధిస్తుంది. చెఱువులోని చాలా చేపలు జాలరి వలకు చిక్కిపోతూ ఉంటే కొన్ని చేపలు మాత్రం సురక్షితంగా ఉన్నాయట. ఇది ఎలా సాధ్యమని అడిగితే ఆ చేపలు, “జాలరి ఎప్పుడూ తన వలను తనకు దూరంగా విసిరి దూరంలో ఉన్న చేపలను చిక్కించుకుంటాడు. అందువల్ల జాలరి పాదాలకు సమీపంగా ఉంటే మనం వలకు చిక్కుకుండా ఉండగలం” అన్నాయి. అదేవిధంగా మనమంతా స్వామివారి పాదాలను గట్టిగా పట్టుకుంటే ఆ భయమనే వలకు చిక్కుకుండా ఉంటాం. అందువల్ల అచంచల విశ్వాసంతో కూడిన నిరంతర నామస్మరణమే మనకు తరణోపాయం.

ఈ సందర్భంలో 1990వ దశకంలో జరిగిన ఒక సంఘటన తెలియజేస్తాను. ఒకనాడు మా విద్యార్థుల మంతా స్వామివారి ఇంటర్వ్యూగదికి ఎదురుగా వరండాలో

కూర్చున్నాం. స్వామివారు ఇంటర్వ్యూ ముగించుకుని వచ్చారు. అక్కడ చక్రాలకుర్చీలో ఒక స్త్రీ కూర్చుని ఉన్నారు. స్వామి ఆమెవద్దకు వెళ్లి ఆమె మోకాళ్ళపైన చేతితో తట్టి, “లే, లేచి నిలబడు, నడు” అన్నారు. మేమంతా ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ ఉండగా ఆ మహిళ లేచి నిలబడి నడవసాగింది. ఈ అద్భుతం చూసి వరండాలో కూర్చున్న కొందరు భక్తులు ఎంతో ఆనందంగా, “స్వామీ! ఇది ఒక గొప్ప మిరకిల్” అన్నారు. స్వామివారు నిదానంగా వాళ్ళతో, “ఇందులో మిరకిల్ ఏముంది?! ఇది కేవలం ఆమెలోని అచంచలమైన విశ్వాసంవల్లనే జరిగింది. సాక్షాత్తు స్వామే చెప్పిన తరవాత తాను ఎందుకు నడవలేనని ఆమె అనుకుంది. ఆమె విశ్వాసమే ఆమెను నడిపించింది. అచంచలమైన విశ్వాసము ఉంటేనే దైవానుగ్రహంతో ఇలా జరుగుతుంది” అన్నారు.

“ఫలానావారిని స్వామి రక్షించారు, కానీ ఫలానావారికి స్వామి రక్షణ లభించినట్లు లేదే, మరి స్వామి నన్ను రక్షిస్తారా?”, ఇలా సందేహాల బురదలో మనం చిక్కుకుంటే అది చాలా ప్రమాదం. అచంచల విశ్వాసం ఎలా ఉండాలన్న విషయానికి ఒక చిన్న ఉదాహరణ:

మండనమిశ్రుని ప్రధాన శిష్యుడు కుమారిలభట్టు. అతడు వేదవేదాంగాలను క్షుణ్ణంగా చదివాడు. అయితే ఆ రోజులలో బౌద్ధమతం చాలా ఉచ్చదశలో ఉండడమే కాదు, చివరకు వేదాల ఉనికికే ప్రమాదం కలిగే పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. దీనితో మనస్తాపం చెందిన కుమారిలభట్టు ఎలాగైనా దీనికి పరిష్కారం కనుక్కోవాలని భావించి, మారువేషంలో ఒక బౌద్ధారామంలో చేరి ఆ మతాన్ని గురించి తెలుసుకోసాగాడు. అయితే అతని మారువేషం సంగతి బైటపడిపోయింది. దానితో బౌద్ధమతాధిపతి కోపించి అతనిని కొండపై నుండి క్రిందకు త్రోసేయమని శిక్ష విధించాడు. కొండపై నుండి పడిపోతూ కుమారిలభట్టు, “నేను నమ్మిన వేదమే సత్యమైతే నాకు ఏమీ జరగకూడదు” అంటూ గట్టిగా కేక పెట్టాడు. అతడు క్రింద పడినా అతనికి ఏమీ జరగలేదు, కేవలం ఒక కన్ను మాత్రమే పోయింది. కన్ను పోయిందని వ్యథ చెందిన కుమారిలభట్టు, “భగవంతుడా! ఎందుకిలా జరిగింది?” అని ఆక్రోశించాడు. అప్పుడు ఒక అశరీరవాణి ఇలా పలికింది, “కుమారిలా! నువ్వు క్రింద పడుతూ నేను నమ్మిన వేదమే సత్యం ‘అయితే’ అన్నావు. సత్యమో కాదో అనే చిన్నపాటి సందేహం నీలో ఉండడంవల్లనే ఇలా జరిగింది. అట్లుగాకుండా నువ్వు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసంతో ‘వేదమే సత్యం కాబట్టి నాకు ఏమీ జరగదు’ అని ఉంటే నీకు ఈ చిన్న ప్రమాదం కూడా జరిగేది కాదు.” చూశారా! దీనినిబట్టి విశ్వాసంలో అణుమాత్రమైనా అనుమానానికి తావుండకూడదని తెలుస్తోంది.

❖❖❖

చిట్టచివరిగా శ్రీ సత్యసాయి (SSS) లోని మూడవ అక్షరం ‘ఎస్’ సూచించేది, శరణాగతి. సర్వస్వ సమర్పణమే శరణాగతి. వైద్యులు వైద్యం చేసినా, శాస్త్రవేత్తలు వాక్కిన్న కనిపెట్టినా కట్టకడపటికి మనలను రక్షించేది మాత్రం భగవాన్ బాబావారేనని గ్రహించాలి. శరణాగతికి ఉదాహరణగా స్వామి పెక్కుమార్లు గజేంద్రమోక్ష ఘట్టాన్ని వివరించి చెప్పారు. ఏనుగు, మొసలి అనేవి సాంకేతికములు మాత్రమే. ఏనాడు అహంకారంతో మిట్టిపడే మనసు ప్రాపంచిక నశ్వరత్వాన్ని, క్షణ

భంగురమైన దేహతత్వాన్ని గుర్తించగలుగుతుందో, అప్పుడు మాత్రమే మాధవుని చరణాలను ఆశ్రయించడానికి సిద్ధపడుతుంది. ఈ ఘట్టాన్ని వివరించేటప్పుడు స్వామి, ‘భగవంతుడు ఎప్పుడు తన భక్తుడు తనకు శరణాగతిచేసి తనను రక్షించమని అడుగుతాడా అని ఎంతో ఆత్రుతతో ఎదురు చూస్తూ ఉంటాడ’ని చెప్పారు. అంతేకాదు, “నేను మీరు ఒక్కటే, కాకపోతే మీరు ఈ ప్రాపంచికమైన విషయాలలో చిక్కుకుపోయి సుఖదుఃఖాలు అనుభవిస్తారు, నేను కేవలం సాక్షీభూతునిగా ఉంటాను. అయితే ‘స్వామీ నేను మీవాడను’ అని మీరు శరణాగతి చేసినప్పుడు మాత్రం నేను మీకు సత్యం అవగతమయ్యేలా చేస్తాను” అని సెలవిచ్చారు. ఒక చెట్టుకొమ్మపై కూర్చున్న పక్షి కొమ్మను కాక, తన రెక్కలను నమ్ముకున్నట్లు, మనం కూడా ఈ ప్రపంచాన్ని కాక, మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న స్వామిని నమ్ముకున్నట్లయితే వివిధమైన భయాందోళనలు మన జోలికి రావు.

నమ్మకమనేది నిశ్చలంగా ఉండాలి. ఒక చిన్న ఉదాహరణ: గగనతలంలో ప్రయాణిస్తున్న ఒక విమానం ఉన్నట్లుండి తీవ్రమైన కుదుపుకు లోనుకాగా ప్రయాణికులంతా భయభ్రాంతులకు గురి అయ్యారు. ఒక చిన్నారి మాత్రం నిశ్చింతగా ఉండటం గమనించి, “ఏమమ్మా, నీకు భయమనిపించటంలేదా?” అని అడిగారొకరు. అప్పుడా చిన్నారి, “నాకెందుకు భయం? ఈ విమానం నడిపే పైలట్ మా నాన్నగారే. విమానం ఎలా నడపాలో ఆయనకు బాగా తెలుసు” అన్నదట. ఆ చిన్నారి తన తండ్రిపై పూర్తి నమ్మకం కలిగియున్నట్లే, మనం కూడా మన జీవిత నౌకను నడిపించే జగత్పిత అయిన భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణారవిందములయందు అచంచలమైన, పరిపూర్ణమైన భక్తి విశ్వాసాలు పెంపొందించుకొని, సేవ, శ్రద్ధ, శరణాగతి తత్త్వములనే మారేదు దశమును శ్రీ సత్యసాయిశ్వరునికి సమర్పించుకున్నట్లయితే, మన జీవనయానం సాఫీగా సాగిపోతుంది అనడంలో ఏమాత్రం సందేహం లేదు.

(శ్రీరంగరాజన్ గారు బృందావన్ కేంపస్ మేనేజిమెంట్ విభాగంలో అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్ గా సేవలందిస్తున్నారు)

తెలుగుసేత: డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్

ప్రత్యక్షంతో పరోక్షానికి

1958వ సం॥లో ఒకనాటి సాయంకాలం భగవాన్ బాబావారు చిత్రావతి నదీ సైకత స్థలములో భక్తులతోకూడి సమావేశమైయున్న సందర్భంలో, “మిమ్ముల నేను తపస్సు చేయుచుండు ప్రదేశమునకు తోడుకొనిపోయెదను” అని ప్రకటించారు. ‘ఈ అవతారములో భగవానులు తపస్సు చేసినట్లు ఎన్నడునూ వినియుండలేదే!’ అని భక్తులు సంభ్రమాశ్చర్యచకితులయ్యారు. బాబావారి మాటలలోని ఆంతర్యము బోధపడనప్పటికీ తమ సందేహ నివారణకు ఎవ్వరునూ ఈవిషయమై బాబావారిని ప్రశ్నించలేదు. మళ్ళీ ఆ ప్రస్తావన లేకుండా మూడేళ్ళు గడచిపోయాయి.

1961 జూన్ నెలలో భగవాన్ బాబావారు బదరీ యాత్ర సంకల్పించి, నూట ఇరవైమంది భక్తులకు తమవెంట వచ్చే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించారు. యాత్ర ప్రారంభంలో ఆ భక్తబృందాన్ని ఉద్దేశించి అనుగ్రహ భాషణం సల్పుతూ, “సాధారణంగా సాధకులు విగ్రహంలో అవ్యక్తమై అంతర్యామిగా ఉండే పరతత్త్వమును తమ కన్నుల యెదుట వ్యక్తమై ప్రత్యక్షము కావలసిందిగా ప్రార్థిస్తుంటారు. కానీ, మీరు వ్యక్తమైన పరమాత్మతోగూడి బదరీలోని అవ్యక్త పరమాత్మ సన్నిధికి ప్రయాణం చేస్తున్నారు. మీరెంతటి పుణ్యులో” అని సెలవివ్వగా భక్తులెల్లరు పులకాంకితగాత్రులైనారు. అక్కడ శ్రీమన్నారాయణుడు తపోముద్రలో దర్శనమివ్వడంచేతనే ఆ పుణ్యభూమికి బదరికాశ్రమమను పేరు సార్థకమైందని బాబావారు పేర్కొనగా, మూడు సంవత్సరాల క్రిందట చిత్రావతి ఇసుక తిన్నెలపై భగవానులు చేసిన ప్రకటనలోని ఆంతర్యం అవగతమై భక్తులు తమ అదృష్టానికి పొంగిపోయారు.

1961 జూలై ‘సనాతన సారథి’ బదరీ ప్రయాణ విశేష సంచికగా వెలువడింది. ఆ సంచికలో, భగవానుల వెంట వెళ్ళిన భక్తబృందంలో ఒకరైన భద్రంగారు చారిత్రాత్మకమైన ఆ పర్యటన తాలూకు వివరాలను కళ్ళకు కట్టినట్లు ఎంతో హృద్యంగా వర్ణించారు. పరమాద్భుతమైన ఆ విశేషాలను చదువుతుంటే, మనకు కూడా స్వయంగా ప్రత్యక్ష పరమాత్మతో కూడి బదరీ యాత్రలో పాల్గొన్న మధురానుభూతి కలిగి ఆనందం అతిశయిస్తుంది. ఈ తరం భక్త పాఠకుల ప్రయోజనార్థం ఆ విశేషాలను పునః ముద్రిస్తున్నాము.

ప్రయాణ సన్నాహం: ఆనందంగా జూన్ 7వ తేదీ మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు మద్రాసు ఆళ్వారుపేట యతిరాజ మంటపంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు మమ్మందరినీ దీవించినారు. సాయంత్రము 4 గంటలకు మదరాసు సెంట్రల్ స్టేషన్లో ఢిల్లీకి వెళ్ళు రైలులో కూర్చుంటిమి. “జై బోలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబాజీ కీ... జై” అను జయజయధ్వనులతో రైలు కదిలినది.

9వ తేదీ సాయంత్రము 5 గం॥ ఢిల్లీలో దిగి మాకోసం ఏర్పాటుచేసిన బస్సులపై ఒక కళాశాల భవనానికి వెళ్ళితిమి. అక్కడ శ్రీ స్వామివారికి వందనములు చేసి వారి దీవెనలంది, ఢిల్లీ రైల్వే స్టేషనుకు వెళ్ళి హరిద్వార్ వెళ్ళు రైలులో కూర్చుంటిమి. సగం సామానులు పెట్టెలో పెట్టగా, మిగతా సామానులు ప్లాట్‌ఫామ్ బయట ఉండగానే రైలుకు సిగ్నల్ ఇచ్చినారు. కానీ 20 నిమిషముల వరకు రైలు కదలేదు. ఊహించడానికి కారణము కానరాలేదు. ఈ 20 నిమిషములలో మా సామానులన్నియు పెట్టెలలో వేయడం జరిగింది. రైలు కదిలినది!

హరిద్వార్: 10వ తేదీ హరిద్వార్‌లో రైలు దిగి మార్కెట్ వచ్చిన బస్సులలో ఎక్కి అతి విశాలమైన ఋషికుల ఆయుర్వేద కాలేజీ భవనములో దిగినాము. ఆరోజు సాయంత్రము 6-30 గంటలకు ఉత్తరప్రదేశ్ గవర్నరు శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు దంపతులు తదితర ఉన్నతోద్యోగులు, భక్తబృందం వెంటరాగా శ్రీవారు బ్రహ్మకుండం వద్దకు వేంచేసి గంగాపూజ హారతిని వీక్షించి, అందరికీ అమితానందము నొసగిరి. గంగాప్రవాహములో విడిచే మూడు దివ్యజ్యోతులను తిలకించితిమి. సత్వరజస్తమో గుణములను ఈ మాదిరి గంగలో వదలవలె నన్నట్లు హారతి జరిగినది.

శ్రీవారి సన్నిధిలో శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు తదితర భక్తబృందం

ఆ రాత్రి భోజనానంతరము భక్తులకు బదరీ నారాయణస్వామిని గురించి, ఆదిశంకరులచే ప్రతిష్ఠింపబడిన ఐదు జ్యోతిర్లింగక్షేత్రములను గురించి, సవివరముగా బాబావారు సెలవిచ్చిరి. తరువాత స్వామి, “మీరు అనేక వేల జన్మలలో చేసుకున్న సుకృత ఫల విశేషంవలననే మీకు ఈ బదరీయాత్ర ప్రాప్తించినది. ప్రత్యక్షంతో పరోక్షానికి వచ్చే మీరు ధన్యులు! అందుచే ఇప్పుడే మీలో ఉన్న కామ, క్రోధ, లోభ, ఈర్ష్య, అసూయ, మాత్సర్యాది దుర్గుణములను ఈ గంగలో వదలండి. మీనుంచి ఇంకొక హృదయానికి ఏవిధముగాను బాధ కలిగించకండి. కల్పితమైన అల్పానందముకోసము ఆశపడక శాశ్వతానందముకొరకై ఆశించండి. భక్తులందరూ పరస్పర ప్రేమ, సౌహార్దాలతో ఒకరికొకరు సహకరించుకొంటూ ఉండండి. బదరీ ప్రయాణము కష్టతరమైనా, మీకు సుఖముగానే ఉంటుంది. ఈ పవిత్ర యాత్రా కాలాన్ని వృథా చేయక, అపవిత్రము చేయక ఆనందంగా ఉండండి. మీ ఆనందమే నా ఆనందము” అని సెలవిచ్చిరి.

లక్ష్మణఝూలా, హృషీకేశ్: 11వ తేదీ 8 గం||కు బస్సులపై బయలుదేరి హృషీకేశ్ లక్ష్మణ ఝూలాకు వెళ్ళినాము. అనేకమైన దేవమందిరములు, అనేకమంది దండ కమండలధారులైన సన్యాసులు, అనేక దేశాల నుండి వచ్చిన యాత్రికులు, కాలీకంబళ్‌వాలా నిర్మించిన స్వర్గాశ్రమము, గీతాభవనం ఇంకా అనేక పుణ్యాశ్రమాలను దర్శించి, తిరిగి అందరం ఆనందముగా హరిద్వార్ వచ్చినాము, ఆ రాత్రి హరిద్వార్‌లో గడిపినాము.

శ్రీనగర్, జోషీమఠ్: 12వ తేదీ ఉదయము 6 గంటలకు పరమ పవిత్రమయిన దేవప్రయాగలో అలకనందా, భాగీరథీ సంగమములో స్నానాలు చేసి, వెంటనే బయలుదేరి 2 గంటలకు శ్రీనగర్ చేరినాము. ఆనాడు అచ్చట ఉండి 13వ తేదీ ఉదయము 8 గంటలకు బయలుదేరి నందప్రయాగలో మందాకినిలో స్నానము చేసి ఫలహారానంతరం సాయంత్రము 6 గం||లకు పిప్పల్‌కోట మీదుగా జ్యోతిర్మఠం (జోషీమఠ్) చేరినాము. ఆదిశంకరులకు జ్యోతిర్ధర్శనము అయిన దివ్యస్థలము. ఈ జ్యోతిర్మఠములోనే భావ్యరచన సాగించినట్లు పురాణ ప్రసిద్ధంగా చెప్పుతారు. మార్గము చాలా దుర్గమమైనది. ఒకవైపు పాతాళ మార్గంలో గలగలమంటూ ప్రవహించే అలకనందా పుణ్యనది, ఒకవైపు గగనమార్గములో పయనించే మేఘాలను చొచ్చుకొని పైకి పోయిన పర్వతశిఖరాలు. అచ్చట ప్రకృతి సౌందర్యం వర్ణనాతీతం. ఆ రాత్రి జోషీమఠ్‌లో గడిపినాము.

లాంబగార్: 14వ తేదీ ఉదయము 6 గంటలకు జోషీమఠ్ నుండి కొద్దిమంది డోలీలమీద, కొద్దిమంది గుర్రాలమీద, మిగిలినవారు కాలినడకన వెళ్ళుటకు ప్రయాణమైరి. అందరూ రెయిన్‌కోట్లు, టోపీలు, చేయూతకై ఇనుపశూలం గుచ్చిన

కర్రలు, వాటరు బ్యాగులు తీసుకొన్నారు. అశ్వములపై సామాను మాకంటే ముందే బయలుదేరింది. మేము ఆనందంగా 11 మైళ్లు నడిచి మధ్యాహ్నము 4 గంటలకు లాంబగార్ చేరినాము. అనాడు భోజనాదులు అక్కడ నిర్వహించి 15వ తేదీ ఉదయం 6 గంటలకు బయలుదేరి 8 మైళ్ళు నడచుటకు సిద్ధంగా నిలచి శ్రీ సత్యసాయి స్మరణ చేసి బయలుదేరితిమి.

బద్రీనాథ్ మార్గానందం: బదరీ నుండి వచ్చేవారు, బదరీకి పోయేవారు శతాధిక వృద్ధులు, తరుణ వయస్కులు, స్త్రీలు, పురుషులు, బాలురు, దేశదేశాలవారు “జై బదరీ విశాల్” అంటూ పయనిస్తూ ఉంటారు. ఆ ఇరుకు మార్గములో గోధుమలు, బియ్యం మోసుకొనిపోతూ ఉన్న వేలాది కొండగొర్రెలు! అడుగుపక్కకు వేస్తే అగాధములో పడిపోతామనే జ్ఞానంతో ఆచితూచి అడుగు జారకుండా అడుగులో అడుగువేస్తూ సామానులు మోసుకొని పోతూ ఉన్న వందలాది అశ్వములు! నడువలేక నడువలేక నడుస్తూ కొండపైకి మెల్లగా ఎగబ్రాకుతూ ఒకచోట కూర్చుని కొంతసేపు మార్గాయాసము

పర్వతమార్గమున పరీచుని వెంట....

తీర్చుకుంటూ జలపాతముల నుండి పారు మంచినీటిని గ్రోలుతూ, తిరిగి నడుస్తున్న వేలాది వృద్ధులు! ధైర్యమే ఊతగా గొని నారాయణ స్మరణ చేస్తూ నడుస్తున్న వృద్ధస్త్రీలు! ‘భగల్ భగల్’ (తప్పుకో తప్పుకో) అంటూ మార్గస్తులను హెచ్చరిక చేస్తున్న డోలీలవాళ్ళు! “ప్రమాదము, కొండ నుండి రాళ్లు పడతాయి! సావధానముగా నడవండి” అని హిందీలోనూ, ఇంగ్లీషులోనూ వ్రాసిపెట్టిన బోర్డులు! గ్రీష్మఋతు శోభను వెదజల్లుతూ వివిధజాతుల ఫలపుష్ప వనమూలికలతో నిండిన కొండలపై నవ్యవనలక్ష్మి శృంగారాన్ని తిలకిస్తున్నవారు కొందరు! ప్రవహించే గంగకు గొడుగుపట్టినట్లుగా కనబడుతున్న మంచుకొండలో నుంచి ప్రవహిస్తున్న అలకనందానదిని చూస్తూ, స్వామివెంట నడుస్తుంటే పరమశివుని వెంట నడిచే ప్రమథగణాలు అనుభవించే ఆనందమే మేము అనుభవించినాము. గడ్డకట్టిన మంచుకొండలపై అక్కడక్కడ నడుస్తూ ఎత్తయిన శిఖరముల నుండి కరిగి ప్రవహించే మంచు నీటిని త్రాగుతూ మార్గాయాసము తీర్చుకొంటూ నడుస్తూ ఉండగా, అక్కడక్కడ మందుగుండు సామానుతో కొండలు ప్రేల్చబడుతూంటే ప్రమథగణాలతో శంకరుడు కైలాసపర్వత ప్రదేశములో సంచరించే దృశ్యము కళ్ళకు కట్టినట్లయింది. బదరీ ఎంత దూరము ఉంది? జోషీమర్ ఎంతదూరము ఉంది? అని అడిగేవారు, బ్రహ్మచారులు, గృహస్తులు, వనస్తులు, పండితులు, పామరులు, శ్రీమంతులు, యోగులు, యోగినులు, సన్యాసులు, బీదవారు, మొదలగువారితో దారిపొడుగునా కాలము గడుపుతూ మధ్యాహ్నము 2 గంటలకు బదరీనాథ్ చేరినాము.

బదరీపురీ విశేషాలు: మధ్యాహ్నము బ్రహ్మాండమైన చలితో గడగడలాడిపోతిమి. కాళ్ళకు, చేతులకు, శరీరమంతా ఉన్నిదుస్తులు ధరించినా ఇంకా చలి తన ప్రతాపము చూపుతూంది. కాళ్ళు, చేతులు కొంకరించుకపోయి స్పర్శ తెలియలేదు. బారులు తీరిన అనేకమంది సన్యాసులు, వివిధ దేశభాషలుగల యాత్రికులతో,

బద్రినాథ్ ఆలయంలో శ్రీ సాయినారాయణులు

హస్తచాలనముచే అద్భుత సృష్టి

“జై బదరీ విశాల్” అనే ధ్వనులతో ఆలయము నుండి సదా కర్ణపేయంగా వినబడే నారాయణ భజన గేయములతో హృదయానందకరంగా ఉంటుంది. బదరీనాథ్‌లో ఇంచుమించు అందరిముఖాలపై పచ్చనిగంధంపై మెరిసే కుంకుమబొట్లు కనబడతాయి. బద్రిశుని ఆలయ సమీపములో ఉండే గుజరాతీ ధర్మశాలలో మాకు బస ఏర్పాటుచేసిరి. ఆలయ సమీపములో నిత్యమూ సంతోషముతో ఉరకలు వేస్తూ ప్రవహిస్తున్న తప్తకుండాలో (ఉష్ణోదకము) స్నానము చేసినాము. భోజనానంతరం శ్రీ స్వామి ఆనాటి సాయంకాలం అందరికీ దర్శనము ఇచ్చి వందనాలందుకున్నారు. పూజలు, అభిషేకాలు చేయించుకొమ్మని శ్రీ బాబా మాకు సెలవిచ్చారు. ఆ రాత్రి 9 గంటలకు గవర్నరు దంపతులచే బద్రిశునికి సహస్రనామ పూజ చేయించిరి.

దివ్యజ్యోతిర్లింగాభిషేకము: 17వ తేదీ మా జీవితాధ్యాయపు పుటలలో వజ్రఖచితములయిన సువర్ణాక్షరాలతో వ్రాసిన రోజు. ఉదయము 7 గంటలకు స్నానాలు చేసి అందరము బాబావారితో బదరీనాథుని ఆలయములో ప్రవేశించినాము. అచ్చట అర్చకులు మంత్రపఠనముతో బదరీ నారాయణమూర్తికి అభిషేకము చేస్తుండగా బాబావారు చేయిత్రిప్పి 12 వందల సంవత్సరముల క్రితం ఆదిశంకరులచే బద్రిశుని ఆలయములో ప్రతిష్ఠింపబడిన సువర్ణశోభితము, ఏకనేత్రోజ్వలము, మహామహిమాన్వితము ఐన ఒక దివ్యనేత్రలింగాన్ని సృజించి, సుందరమైన సహస్రదళ బంగారు పద్మాన్ని సృజించి, ఆ పద్మములో ఆ లింగాన్ని ఉంచి, మరల చతుర్భుజశోభితుడై శంఖచక్ర గదాధారియైన నారాయణమూర్తి విగ్రహాన్ని కూడా సృష్టించి ఒక వెండిపళ్ళెములో ఉంచి భక్తులందరికి చూపించుతూంటే... వైకుంఠములో శ్రీమన్నారాయణమూర్తివారి సాన్నిధ్యములో సామీప్యముక్తి నందినట్లుగా అందరము ఆనందము

అనుభవించినాము. వెంటనే మేమందరము బసకు వచ్చినాము. అక్కడ దేవాలయ అధికారులు, తదితర ఉన్నతోద్యోగులు అందరూ వచ్చినారు. ఆ దివ్య జ్యోతిర్నేత్ర లింగాన్ని శ్రీవారు ప్రతి ఒక్కరికీ చూపించి తమ హస్తకమలముతో గంగోత్రిజల పూరితమైన రజితధారాపాత్రను సృష్టించి, భక్తులందరిచేత స్పృశింపజేసి, రుద్రసూక్తము, పురుషసూక్తము, నారాయణోపనిషత్ పారాయణల నడుమ శ్రీవారు అభిషేకం చేసిరి. అభిషేకానంతరం 108 సువర్ణ బిల్వదళాలు, 108 తుమ్మిపూలు సృష్టించి భక్తులందరిచే స్పృశింపజేసి, అష్టోత్తర శతనామావళితో అందరి తరపున గవర్నరు

భగవాన్ సృష్టించిన సహస్ర దళ బంగారు పద్మము, నేత్ర లింగము, శ్రీమన్నారాయణమూర్తి విగ్రహం

గారితో అర్చన చేయించిరి. అభిషేక తీర్థము స్వయముగా శ్రీవారు అందరి నోళ్లలోను వేసిరి. బాబావారు సృజించిన బిల్వదళములను ప్రసాదించిరి. బాబావారి మహిమవల్ల నవీన తేజస్సుతో దివ్యచైతన్యముతో ప్రకాశించుచుండిన ఆ నేత్రలింగము ఆలయములోనికి తన స్వస్థలమునకు వెళ్ళిపోయినది.

పిండప్రదానము: శ్రీ బాబావారి ఆజ్ఞపై మధ్యాహ్నము 11 గంటలకు, బదరీనాథుని ఆలయములోనికి వెళ్ళి నైవేద్యము చేసిన మహాప్రసాదాన్ని, వలసిన సంబారాల్ని గైకొని దగ్గరగా ఉన్న బ్రహ్మకపాలము వద్దకు వెళ్ళి శ్రీ బాబావారి సన్నిధిలో నరనారాయణ పర్వత మధ్యభాగములో, కేదారఖండములో, అలకనందాతీరములో, పంచశిలామధ్య ప్రదేశములో నారాయణ పాదసన్నిధిలో భక్తులందరు బారులుతీరి వారివారి మాతాపితల వంశీయులందరికీ పేరుపేరు వరుసన యథావిధిగా పిండప్రదానములు, తిలాంజలులు వదలినారు. శ్రీవారు దగ్గర ఉండి అందరిచేత తిలాంజలులు వదలిపించారు. నారాయణ సన్నిధిలో, బ్రహ్మకపాల పుణ్యక్షేత్రములో తిలాంజలులు అందుకున్న పితృదేవతల సుకృత విశేషమేమని చెప్పగలము?! ఏమని ఊహించగలము?!

దివ్యవాణీ ప్రసాదము: ఆనాటి మధ్యాహ్నము స్థానిక ఉన్నతోద్యోగులు, దేవాలయాధికారులు, పురపెద్దలు ప్రార్థించగా శ్రీ బాబావారు బద్రిశుని ఆలయ ప్రాంగణములో అలంకరింపబడిన వేదికపై అధిష్టించి, సర్వవేద వేదాంతసార సమ్మిళితమైన అమూల్య దివ్య సందేశాన్ని వేలాది శ్రోతల కందించినారు. గవర్నరుగారు హిందీలోకి తర్జుమా చేసిరి.

“చంద్రకిరణప్రసారము ఆధారముగా చంద్రుణ్ణి ఏవిధముగా చూస్తున్నామో ప్రేమకిరణప్రసారము ఆధారంగా సర్వభూతాంతరాత్మయై వెలుగొందు ప్రేమస్వరూపమైన పరమాత్మను ప్రతి హృదయములోను దర్శించండి. పిచ్చివానిలో కూడా ప్రేమ ఉంది. కాబట్టి పిచ్చివానిలో కూడా ఆ ప్రేమస్వరూపుడైన భగవంతుని దర్శించాలి. అప్పుడే జన్మ తరిస్తుంది. భక్తి లేనిదే జ్ఞాన వైరాగ్యములు స్థిరపడవు. ఇచ్చటివారు బద్రిశు మహిమ తెలియక తరించడముకంటే తెలిసి తరించడములో ఆనందము ఉంది. వేలాది మైళ్ల నుండి అనేక కష్ట నష్టాలకు, ప్రమాదాలకు సహించి వహించి మోక్షేచ్ఛతో ఈ పవిత్ర స్థలానికి వచ్చే యాత్రికులకు నిత్య సుఖము, నిత్య పవిత్రత అనుభవిస్తున్న మీరు, వారి శ్రమను గుర్తించి, వారు ఏవిధమైన మానసిక దైహిక హింసలకు గురికాకుండా వారి నాదరించండి. ఇది మీ విధి” అని తమ

దివ్యసందేశము ననుగ్రహించినారు. ఈ దివ్యసందేశాన్ని అలకించిన వేలాది శ్రోతలు శ్రీ బాబావారి అవతార విశిష్టతను తెలుసుకొని బ్రహ్మానందాన్ని పొందినారు.

సమారాధనలో వస్త్రధానము:

అనంతరము శ్రీవారు వేలాది సాధువులను, అనాథలను, వికలాంగులను పూరీలు, చక్కెర పొంగలి, జిలేబీ, పాయసము మొదలగు ఫలహారములతో తృప్తిపరచి కంబళములు, రగ్గులు, దుప్పట్లు అందరికీ పంచిపెట్టినారు. బారులుతీరి కూర్చొని సంతృప్తిగా ఆరగించి, వస్త్రములు గొని వారెంతో సంతోషించిరి. ఆనాడంతా అంతులేని ఆనంద సముద్రములో ఈదులాడితిమి.

తిరుగు ప్రయాణము:

18వ తేదీ ఉదయము బయలుదేరి లాంబగార్‌లో ఆ రాత్రి ఉండి, 19వ తేదీ జోషీమర్ వచ్చి ఆరోజు అచ్చట విశ్రమించి, 20వ తేదీన జోషీమర్ నుండి బస్సులపై శ్రీనగర్ చేరినాము. మధ్యత్రోవలో బాబావారు శ్రీరామక్రతు వ్యవస్థాపకులను ఆశీర్వదించిరి. చమేలి పట్టణములో చేరియుండిన ప్రజాసమూహమునకు దర్శనమిచ్చిరి. 21వ తేదీ శ్రీనగర్ నుండి బస్సులపై హృషీకేశ్ వచ్చినాము. హృషీకేశ్‌లో అపర కొనసీమయై అలరారే ఆంధ్రాశ్రమములో శ్రీ సచ్చిదానందస్వామివారు శ్రీ బాబావారితో, గవర్నరుగారితో మాకందరికీ సాదరముగా ఆతిథ్యాన్ని ఇచ్చినారు. ఆ రాత్రికే హరిద్వారమునకు వచ్చినాము.

22వ తేదీ 2-30 గంటలకు శ్రీ బాబావారు భక్తులందరినీ దీవించి ప్రసాదాలు దయచేసిరి. బాబావారు ఢిల్లీలో దిగి ఆగ్రా, మధుర, బృందావనము చూడాలనుకున్నవారికి కావలసిన ఏర్పాట్లు, తదితరులను క్షేమముగా ఢిల్లీ రైలులో ఎక్కించడానికి ఏర్పాట్లు చేయించి శెలవిచ్చారు.

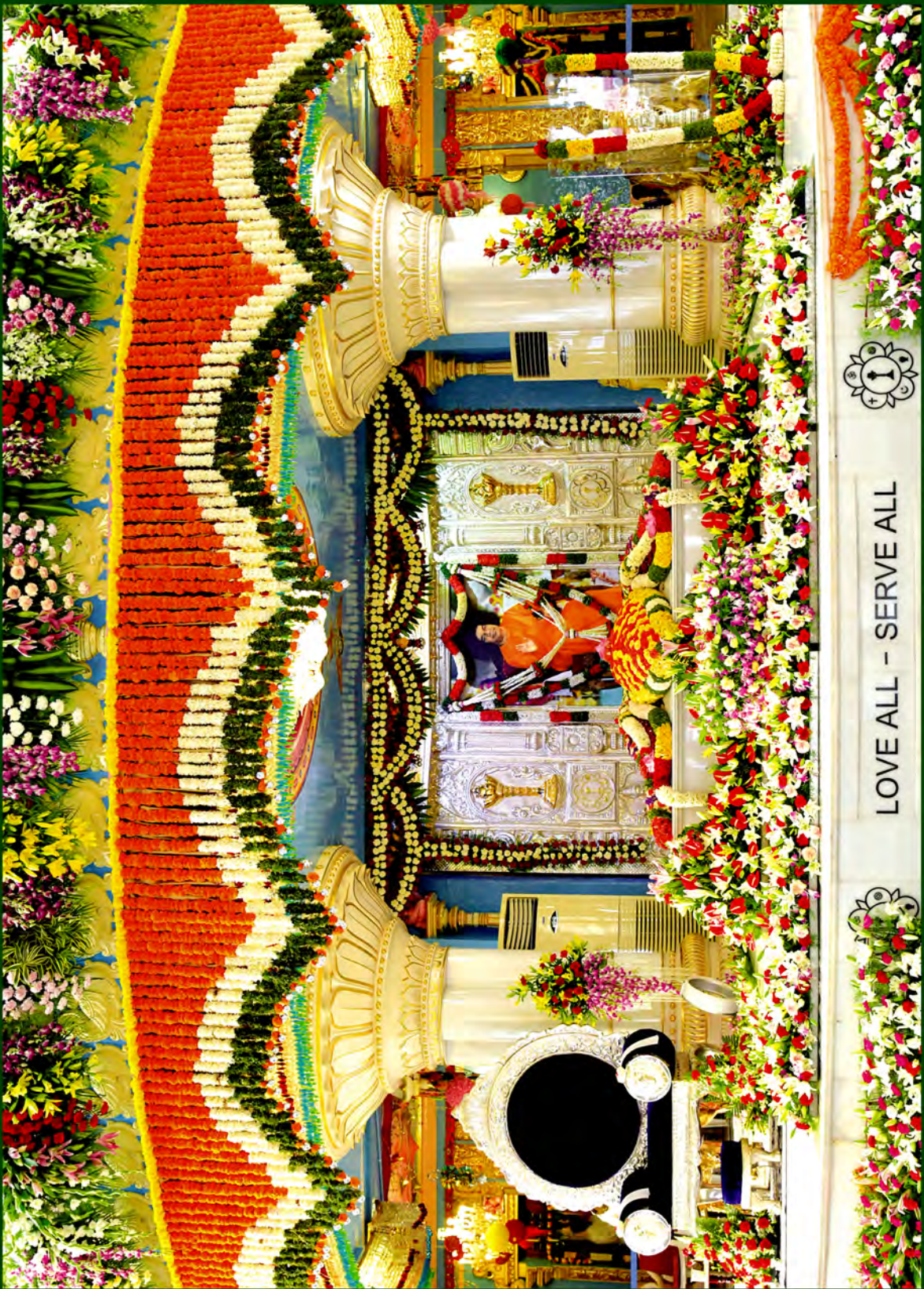
బాబావారు గవర్నరు దంపతుల ఆహ్వానముపై కొందరు భక్తులతో హిమాలయ ప్రదేశములో ఉన్న నైనిటాల్‌కు వెళ్ళి అక్కడ మూడురోజులుండిరి. “గీతాసత్సంగమ”నే సంస్థలో దివ్యోపన్యాసము నొసంగిరి. క్రైస్తవ విద్యాలయానికి వెళ్ళి విద్యార్థులందరికీ బోధ చేసిరి. 26వ తేదీ ఢిల్లీకి వచ్చి అక్కడినుంచి విమానములో మదరాసు చేరిరి. మధుర, బృందావనము మొదలయిన క్షేత్రములను సందర్శించిన భక్తులు కూడ 27వ తేదీకి మదరాసుకు వచ్చిరి. వారందరినీ ఆశీర్వదించి వారివారి ఊర్లకు పంపించి, బాబావారు జులై 3వ తేదీన ప్రశాంతినిలయమునకు విజయము చేసిరి. భక్తులందరూ అమితానందముతో, ఆనందబాష్పములతో బాబావారిని స్వాగతించిరి.

4వ తేదీన బాబావారు భక్తులందరికీ తమ బదరీ ప్రయాణాన్ని విశదముగా వివరించి సంతోషపరచిరి. “కష్ట సాధ్యమయిన ఈ యాత్ర ఎంత భక్తితో, ఎంత శ్రద్ధతో వేలాదిమంది వృద్ధులు, స్త్రీ పురుషులు చేస్తున్నారని కనుగొని, మీరుకూడా భగవద్భక్తిని పెంచుకోవలయును” అని శెలవిచ్చిరి. వ్యామోహరహితులయ్యేదే యాత్ర చేసినదానికి ఫలితమని చెప్పిరి. తరువాత, అందరికీ గంగోత్రి తీర్థమును, బదరీ నారాయణ ప్రసాదమును బాబావారు స్వహస్తముతో ఇచ్చి భక్తులను ఆశీర్వదించిరి.

ఉపసంహారము: అనంత కోటి జన్మలకు, తరతరాలకు చాలినంత పవిత్రత ఇచ్చిన బదరీయాత్ర ఇంత క్షేమంగా, ఇంత సుఖప్రదంగా, ఆనందముగా జరిగినది.

భక్తబృందము ఆనందముతో అలరారి శ్రీ సత్యసాయి సందేశముల నాచరణ చేయుగాక!

శ్లో॥ పరీ క్షేత్ర సమం క్షేత్రం నాస్తి నాస్తి మహీతలే
సత్యసాయి సమో దేవః నాస్తి నాస్తి కలాయుగే॥ ❖

LOVE ALL - SERVE ALL

Date of Publication 23rd June 2021

చెడును పట్టించుకుంటే నెత్తినెక్కుతుంది

ఏవైనా చెడ్డ విషయాలు మీ చెంతకు వస్తే వాటికి ఏమాత్రము మనసివ్వకూడదు. మననిస్తే అవి మీలో నిలిచిపోతాయి. పట్టించుకోకపోతే వాటి దారిన అవి వెళ్ళిపోతాయి. ఎవరో మీ బంధువు సూటుకేసు పట్టుకుని మీ ఇంటి ముందుకు వచ్చాడు. వస్తూనే అతనికి ఎదురు వెళ్ళి కుశలప్రశ్నలు వేస్తే చాలు, అతను మీ ఇంట్లోకి వచ్చేసాడు. అట్లుగాకుండా, అతను ద్వారం దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు మీరు మాట్లాడకుండా ఊరుకుంటే, ఏ లాడ్జికో వెళ్ళిపోతాడు. అదేరీతిగా, మీ దగ్గరకు ఏవైనా చెడ్డ విషయాలు, చెడ్డ భావాలు వస్తే, వాటిని చూసి చూడనట్లు వదలిపెట్టండి. అట్లుగాకుండా, మీరు వాటితో స్నేహం చేసుకుంటే, అవి వచ్చి మీ నెత్తినెక్కి కూర్చుంటాయి. చెడ్డను ఏమాత్రము పలకరించకూడదు, చూడకూడదు, చేయకూడదు, వినకూడదు. మీ ఇంటికి అనేక ద్వారములు పెట్టుకుంటారు. వాటిద్వారా మీ బంధుమిత్రులను లోపలికి రానిస్తారుకానీ బజార్లో పోయే గాడిదలను, పందులను రానివ్వరు కదా! అదేరీతిగా, మీ ఇంద్రియాలద్వారా పవిత్రమైనవాటినే ప్రవేశపెట్టుకోవాలి.

- శ్రీసత్యసాయి

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (విదేశాలకు)
చందారుసుమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెల్లించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా శ్రుస్తు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.